

Dávid, az Isten szíve szerint való ember

Szöveggkönyv tanítóknak

www.teachkids.eu

Figyelem!

Ez a rendelkezésre álló teljes szöveggkönyv online-változata, amelyben nem szerepelnek az óvodás és kiskolás tanítók számára javasolt kiegészítő tanítási ötletek. Figyelmébe ajánljuk web-áruházunkat. A teljes tanítói csomagban minden segédanyagot megtalál, amelyek a gyermekek hatékony tanítását segítik. A csomag megvásárlásával egyben támogatja a gyermekek között végzett missziós szolgáltatokat is.

Ennek a sorozatnak a szemléltetőeszközeit az országos CEF-irodáktól vagy webáruházakból vásárolhatja meg. Ezek listáját a www.teachkids.eu/hu honlapon, a CEF-országok alatt találja.

Minden jog fenntartva. (Felhasználás engedélyezve.) Kizárólag személyes, nem üzleti és nem kereskedelmi célokra sokszorosítható. Az engedélyezettetés részleteiért látogasson el a www.teachkids.eu/hu honlapra.

Eredeti szöveg:

Katherine Hershey

Felújított szöveg:

Linda Pongracz

Európai változat:

CEF® Európai Multimédia Osztály

(az eredeti szövegből átvett ötletekkel)



Európai Gyermek-Evangélizációs Közösség

Kilchzimmer, CH-4438 Langenbruck, Switzerland; www.cefeurope.com

Copyright© 1997, 2007, 2013 Child Evangelism Fellowship® Inc. *David, a Man After God's Heart* – magyar
All rights reserved. Used by permission. Minden jog fenntartva.

Kiadja: Magyarországon a Vasárnapi Iskolai Szövetség Gyermek-Evangélizációs Közösség

2119 Pécel, Nyírfa u. 1.; 0036-28-547960; betpecel@visz.org; www.visz.org

Erdélyben a Gyermek Evangélizációs Közösség

AMEC, Calea Turnisorului 90, 550048 – Sibiu (Nagyszeben), Romania

0040-269-229994; gyek.romania@gmail.com; www.edituraamec.ro

Kárpátalján a Gyermek-Evangélizációs Közösség

Komarova 11a, 90202 Beregszász, Ukrajna

00380 3141 23736; gyek.karpatalja@freemail.hu

Vajdaságban a Gyermekmisszió

Testvériség u. 26, 24323 Feketics, Szerbia

0038-1-63-80-113-16; halaszsamuel@gmail.com

Tartalom

Lecke		Oldal
Bevezetés		3
Áttekintő táblázat		7
1. lecke	Izráel királyt választ	8
2. lecke	Saul engedetlensége	17
3. lecke	Isten királyt választ	25
4. lecke	Dávid és Góliát	33
5. lecke	Egy barát és egy ellenség	42
6. lecke	Dávid megkíméli ellenségeit	51
Hogyan vezessünk egy gyermeket Krisztushoz?		60
Mit tegyünk, ha egy gyermek lelkipozózi beszélgetésre jelentkezik?		60

Ajánljuk a gyermekek figyelmébe gyermekeknek szóló internetes oldalunkat:

www.csodaklikk.com



Bevezetés

Dávid izgalmakkal, feszültségekkel teli élettörténete bővülködik drámai fordulatokban. A gyermekek talán ismerik a sorozat néhány leckéjét, de bizonyára lesznek előttük ismeretlen történetek is. Közben figyelemmel követjük Dávidot, nemcsak erősségeit láthatjuk, hanem gyöngeségei is kiderülnek. Megelevenednek előttünk bukásai, de győzelmei is. Ez arra emlékeztet minket, hogy Dávid hozzánk hasonló ember volt. Életének eseményei mutatják Istenbe vetett hitét. Imádkozzunk azért, hogy a leckék Isten nevére hozzanak dicsőséget, és sok gyermek úgy ismerje meg az Urat, mint jó Pásztort! Bárcsak – Dávidhoz hasonlóan – ők is Isten szíve szerint való emberré válhatnak (1Sámuel 13,14)!

A szövegkönyv célja

Amikor egy tanító kezébe veszi szövegkönyveinket, több kérdés is megfogalmazódhat benne: Mi szükség van ilyen szövegkönyvekre? Miért kell ilyen sokat tanítani egy bibliai leckén belül? Hogyan kell egy szövegkönyvet használni?

Biztatásul írjuk: szövegkönyveinket munkaeszköznek, gondolatgyűjteménynek, jegyzetnek szánjuk a készüléshez. Kezdő tanítók egész részeket megtanulhatnak belőlük. Gyakorlott tanítók új ötleteket kaphatnak, a tanításokat lerövidíthetik, kiegészíthetik stb. Mindenképpen ahhoz szeretnénk segítséget adni, hogy a gyermekalkalmakon világosan elhangozzék az evangélium. Vágyunk az, hogy szövegkönyveink is Istent dicsőítsék.

Bibliai igazságok tanítása

Gyermekeknek tanítani Isten Igéjét csodálatos feladat. A tanítás kettős felelősséggel jár: a még meg nem tért gyermekeknek hirdetniük kell az evangéliumot, hogy Krisztushoz találjanak, a már megtért gyermekeket segíteniük kell a növekedésben.

Mivel a még meg nem tért gyermekeknek az üdvösség üzenetét kell hallaniuk, szólnunk kell Istenről, az ember bűnéről, Jézus Krisztus személyéről és művéről, valamint arról, hogy hogyan válaszolhatnak Isten hívására, és hogyan válhat érvényessé az ő életükre is a szabadítás. Az említett témák az igazság egy-egy részét képezik. Mindegyikhez csodálatos tantételek kapcsolódnak. Tanítsuk ezeket a ránk bízott gyermekeknek!

Isten

Ha a gyermekek nem kapnak tanítást arról, hogy mit jelentett ki Isten Önmagáról, hibás képet alakítanak ki róla. Meg kell tanítanunk nekik, mit jelent Isten szentsége, nagysága, szeretete, szuverenitása, bölcsessége, mindentudása, mindenhatósága stb.

Az ember bűne

Tanítsuk a gyermekeket arról is, hogy mind természetük, mind cselekedeteik szerint bűnösök; a bűn az Isten törvényével szembeni engedetlenség, és elválasztja őket Istentől.

Az Úr Jézus Krisztus

Jézus Isten örökkévaló Fia, aki emberré lett. Büntelen életet élt, de vállalta, hogy meghal a bűnösök helyett. Feltámadt, felment a mennybe, és most Isten jobbán ül mint a világmindenség Ura.

Az üdvösség elfogadása

Tanításunk során alaposan és többször is el kell magyaráznunk azt, hogy mi a megtérés, a bűnbánat és a hit, illetve hogy hogyan lehet miénk az üdvösség.

Természetesen lehetetlen megtanítanunk minden igazságot egyetlen leckében, ill. minden leckében, bár sok gyermek igen kevés vagy semmilyen ismerettel nem rendelkezik. Ezért mindazt, amit tanítunk, részletesen és körültekintően tanítsuk meg. Mindig azokat az igazságokat tanítsuk, amelyek a történetből következnek. Ne feledjük: az egész alkalom célja az, hogy a gyermekek tanuljanak valami újat.

Ez az alapos, tanítással egybekötött evangélizálás a már megtért gyermekeknek is igen hasznos, de nekik már olyan igazságokat is tanítanunk kell, amelyek keresztyén életükben erősítik, segítik, vezetik őket. Törekedjünk arra, hogy egyre mélyebben megismertessük velük „az Isten teljes akaratát” (ApCsel 20,27).

Nagy segítség mindebben, ha minden alkalommal egyetlen igazságot járunk körbe. Ezért minden leckéhez egyetlen központi igazságot választottunk. A központi igazság az elejétől a végéig átszövi a leckét. A tanítói szakaszokat **KI**, **KIN**, ill. **KIM** rövidítéssel jelöltük.

A **KI** rövidítés általában a központi igazság rövid magyarázatát jelzi.

KIN rövidítéssel azokat a tanítási részeket jelöljük, amelyekben a központi igazság evangélizáló tanítása hangzik el, és a meg nem tért gyermek életére alkalmazzuk. A **KIM** rövidítés arra utal, hogy a központi igazságot tanító részben a megtért gyermeknek adunk tanítást, ill. alkalmazást. Ezt olyan megkülönböztető kifejezésekkel is igyekszünk erősíteni, mint pl.: „ha még nem fogadtad be az Úr Jézust”, és „ha te már elmondhatod magadról, hogy keresztyén vagy”.

Az igazság tanításait a szöveg mellett vastag vonallal emeltük ki. A tanításokat bátran alakítsuk az általunk tanított gyermekek életéhez (pl. ha többségében lányokat tanítunk, használjunk lányneveket; ha nagyon kicsi gyermekeket tanítunk, hozzunk az ő életükre jellemző példákat)! Egy a lényeg: járjuk alaposan körbe, tanítsuk Isten Igéjét, és alkalmazzuk is az életükre!

Meghívás

Minden leckében megmutatjuk, hol lehet a gyermekeknek meghívást adni, ill. segítségképpen a meghívást le is írjuk. A tanító a Szentlélek vezetésére hagyatkozva döntheti el, mikor, melyik leckében ad meghívást.

Segítség felajánlása

Miközben az evangélium üzenetét hirdetjük a gyermekeknek, lesznek majd olyanok, akik válaszolnak Isten hívására. Talán valamikor később meg is tudjuk, hogy valaki elfogadta az Úr Jézust Megváltójának, de megtörténhet, hogy soha nem szerzünk róla tudomást. Lehetnek olyan gyermekek is, akik kérdéseikre szeretnének választ kapni, vagy bátorításra van szükségük.

Tanításunkat hallgathatják olyan megtért gyermekek, akik éppen valamilyen nehéz időszakot élnek át, vagy akik nem egészen értik, miként alkalmazható az adott lecke személyes életükre, vagy olyan helyzettel kerültek szembe, amelyről még nem ismerik a Biblia tanítását, vagy csak szeretnék elmondani nekünk egy gondjukat, hogy imádkozhassunk értük, ami különösen is fontos, ha mi vagyunk az egyetlen keresztyén, akire számíthatnak.

Sok minden miatt kell tehát a gyermekeknek tudniuk: számíthatnak ránk. Ezért világosan mondjuk el nekik, hol és mikor beszélgethetnek velünk. A nem megtért gyermekek miatt pedig azt kell hangsúlyoznunk, hogy amikor hozzánk jönnek, nem az Úr Jézushoz jönnek. Vagyis ahhoz, hogy az Úr Jézust elfogadják, nem kell feltétlenül velünk beszélgetniük.

Mindenképpen figyeljünk arra, hogy ne a meghívással együtt ajánljuk föl segítségünket! Nem szabad azt a benyomást keltenünk a gyermekekben, hogy csak a mi segítségünkkel mehetnek az Úr Jézushoz, sem azt, hogy ha velünk beszélgettek, meg is tértek, és csak akkor jöhetnek hozzánk, ha szeretnének megtérni.

Hogyan ajánlhatjuk föl segítségünket még meg nem tért gyermekeknek?

Példa: „Talán azt gondolod, szeretnél az Úr Jézusnak élni, de nem tudod, hogyan léphetnél vele kapcsolatba. Az alkalom után ott leszek az ablaknál. Tudnod kell, hogy én nem tudlak megszabadítani a bűn rabságából, mert arra csak az Úr Jézus képes. Ám örömmel elmagyarázom, hogyan lehet vele kapcsolatod. Nyugodtan gyere oda hozzám! Leülünk, és beszélgetünk ezekről a dolgokról.”

Hogyan ajánlhatjuk föl segítségünket megtért gyermekeknek?

Példa: „Ha már rábízta magát az Úr Jézusra, a Megváltóra, de nekem még nem beszéltél erről a döntésedről, kérlek, mondd el nekem is. Az óra végén itt leszek a zongoránál. Nagyon örülnék, ha megtudnám, hogy már te is keresztyén vagy. Akkor tudok imádkozni érted, és talán tudok segíteni neked valamiben.”

Hogyan tanulnak a gyermekek?

A gyermekek (és a felnőttek is) nagyon kis mértékben emlékeznek arra, amit csak *hallanak* (kb. 10%). Ha *hallanak és látnak* is valamit, annak már akár az 50%-ára is emlékeznek. A mi tanításunk is hatékonyabb lesz, ha szemléltetőeszközöket használunk tanítás közben. Ahhoz, hogy a gyermekek ennél többre – akár az információ 70%-ára is – emlékezzenek, a *hallás* és a *látás* mellett *tenniük* is kell valamit. A gyermekeket változatos módon vonhatjuk be a lecke közben: kérdéseket tehetünk fel nekik (a szövegkönyv is ad erre példát), vagy nagyobb gyermekekkel felolvastathatunk igeverseket, előadhatunk kisebb jeleneteket stb.

Gyakoroljuk a flanel ábrák használatát!

Mielőtt belekezdünk a tanításba, gyakoroljuk a szemléltetőeszközök használatát, a képek, jelenetek változtatását! Alaposan ismerkedjünk meg az összes ábrával! Tudnunk kell, melyikre mikor van szükség a tanítás során. Az egyes jelenetekhez flanel anyag és textilfesték segítségével készíthetünk háttereket.

Egyéb szemléltetőeszközök

Az egyes lecek központi igazságát nyomtassuk ki fehér lapra! Amennyiben a tanító a szövegkönyv által javasolt központi igazságot használja, megtalálja azt a CD-n. Ha flanel táblát használunk, a papír hátuljára ragasszunk egy darab flanelt vagy bolyhos papírt. Tegyük fel a lapot az óra elején, vagy amikor a lecke folyamán először tanítjuk a központi igazságot!

Használhatunk szócsíkokat is. Használjunk kisbetűs írást, kivéve ott, ahol a nagybetű használata kötelező. Használjunk nagyméretű papírt és vastag betűtípust! A szavakat ne írjuk nagyon közel egymáshoz! A szócsíkokat számítógéppel könnyebben és gyorsabban elkészíthetjük, de ne felejtsünk el olyan betűtípust használni, amelyet a kisebbek is könnyen olvasnak. A CD-n közreadtunk szócsíkokat. A zsebes tábla leírása is a CD-n található.

További segítség (I. teljes szövegkönyv)

A jobb és bal margóban további segítségek, háttér-információk, választható ötletek találhatóak, amelyekkel még érdekesebbé tehetjük a leckét.

Ezeket változatos módszerek alapján állítottuk össze, figyelembe véve a különböző tanulótípusokat: a látás, írás, hallás, beszéd, tapintás, érzékelés, ill. az aktív részvétel útján tanulókat.

Foglalkoztató feladatok (I. teljes szövegkönyv)

A foglalkoztató feladatokat kiadhatjuk az alkalmon, de haza is vihetik házi feladatnak a gyermekek. Fontos, hogy tervezzünk időt a feladatok közös megbeszélésére.

Óvodás ötletek (I. teljes szövegkönyv)

Az óvodás tanítóknak ajánlott ötleteket kisiskolásokkal is kipróbálhatjuk.

Barkácsötletek, játékok, egyéb ötletek

Ezek leírása vagy a szövegkönyvben, vagy a CD-n, vagy a megadott internetes honlapon, ill. VISZ/GyEK-kiadványban található. A fellelhetőséget minden esetben jelezzük.

CD

Felhívjuk a tanítók figyelmét a CD-re, amelyen a csomag teljes kiegészítő anyaga megtalálható.

Ismétlő kérdések

Minden lecke végén találunk ismétlő kérdéseket. Ezeket feltehetjük közvetlenül a lecke után is, de a következő alkalmon, az új lecke előtt is. Az ismétlés, ha jól megtervezzük, remek lehetőség a tanulók mélyebb rögzítésére, illetve a jó hangulat megalapozására. Használjuk ezt az időt arra, hogy

1. megtudjuk, mennyit értettek meg, illetve mennyire emlékeznek a gyermekek az előző leckéből;
2. megtudjuk, mit kell nekünk, tanítóknak még inkább elmélyítenünk, hogy a gyermekek jobban emlékezzenek;
3. jó hangulatot teremtsünk az órához: a gyermekek szeretnek versenyezni, és mindig várják az ismétlést; ne feledjük azonban, hogy az ismétlésnél nemcsak játszanak, de tanulnak is.

Jelen kiadványunkban csak a leckéhez mellékelünk kérdéseket. Rendkívül hasznos azonban kérdéseket írni az énekekhez, igeversekhez, ill. bármihez, amit tanítottunk. Ezen keresztül a gyermekek meglátják, hogy az óra minden része fontos.

Óvodás tanítók figyelmébe ajánljuk az (O)VISZ-füzetek 8. számát, amely teljes egészében a Dávid-szövegkönyvek leckéihez ad óvodás ötleteket.

Áttekintés

Lecke	Központi igazság	Alkalmazás	Aranymondás
Izrael királyt választ <i>1Sámuel 8–10</i>	Isten útja jobb az ember útjánál.	KIN: Hidd el, amit Isten mond, és saját, bűnös utadról térj át Isten útjára! KIM: Hidd el: Isten segít neki tetssző életet élned!	Olvassuk föl az egész 23. Zsoltárt a Bibliából, de ne kezdjük el tanítani, csak a következő alkalommal!
Saul engedetlensége <i>1Sámuel 12–15</i>	Isten megbünteti a bűnt.	KIN: Ha bűneidben maradsz, örök büntetés vár rád. KIM: Adj hálát az Úr Jézusnak, amiért átvállalta helyetted bűneid büntetését!	„Az Úr az én pásztorem, nem szűkölködöm” (Zsoltárok 23,1).
Isten királyt választ <i>1Sámuel 16</i>	Isten látja és ismeri a szívedet.	KIN: Isten látja bűnös szívedet. Ha elhiszed, hogy az Úr Jézus helyetted halt meg, Isten bűnös szíved ellenére igaznak nyilvánít. Jézusért új embernek lát, aki rendben van Istennel. KIM: Mivel hittel rábíztad magad az Úr Jézusra, Isten igaznak lát. Ha bűnt követsz el, ne keseredj el, hanem valld meg Istennek, és higgy az Ő ígéreteiben továbbra is!	Ismételjük a Zsoltárok 23,1-et!
Dávid és Góliát <i>1Sámuel 17,1–54</i>	Isten mindenénél és mindenkinél hatalmasabb.	KIN: Hidd el, hogy Isten minden helyzetből ki tud menteni! KIM: Hidd el, hogy Isten ad bátorságot azt tenned, ami helyes!	„Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem” (Zsoltárok 23,2).
Egy barát és egy ellenség <i>1Sámuel 18,1–16; 19,1–10; 20</i>	Isten azt akarja, hogy gyermekei szeressék egymást.	KIM: Szeress minden keresztyént!	Ismételjük a Zsoltárok 23,1–2-t!
Dávid megkíméli ellenségét <i>1Sámuel 21,1–22,2.17–19; 23,1–24,22; 26,1–25</i>	Isten azt akarja, hogy gyermekei legyenek másokhoz irgalmasok.	KIN: Addig nem tudsz máshoz irgalmas lenni, amíg meg nem látod, hogy Isten irgalmasan könyörült rajtad. KIM: Bocsáss meg azoknak, akik gyűlölnek, vagy fájdalmat okoznak neked!	„Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért” (Zsoltárok 23,3).

1. lecke

Izráel királyt választ

Igehely a tanítóknak

1Sámuel 8–10

Központi igazság

Isten útja jobb az ember útjainál.

Alkalmazás

KIN: Hidd el, amit Isten mond, és saját, bűnös utadról térj át Isten útjára!

KIM: Hidd el: Isten segít neki tetsző életet élned!

Aranymondás

Dávid életéhez tanítsuk meg a 23. Zsoltárt a gyermekeknek!

Az első leckénél olvassuk föl az egész 23. Zsoltárt, de csak a következő alkalommal kezdjük el tanítani az első verset!

Magyarázzuk el, hogy ezeket a sorokat Dávid írta, amikor pásztorfiú volt. Pásztorának nevezi az Urat. Ezzel kimondja, hogy ő az Úr egyik bányája. Mindenki, aki az Úrhoz tartozik, Dáviddal együtt mondhatja: „Az Úr az én Pásztorom, nem szűkölködöm” (Zsoltárok 23,1).

Szemléltetőeszközök

- 1-1, 1-2, 1-3, 1-4, 1-5 és 1-6 lapozós képek
- Központi igazság és hívőknek szóló alkalmazás (I. CD)
- Térkép (I. CD)

Leckevázlat

Bevezetés

Megtörtént már veled, hogy a saját utadat akartad járni?

Az események sorrendje

1. A nép királyt kér. **KI**
2. Sámuel imádkozik.
3. A királyság ára.
4. A nép továbbra is királyt követel. **KIN**
5. Isten ezt mondja Sámuelnek: „Holnap.”
6. Saul keresi a szamarakat.
7. Saul találkozik Sámuellel. **KIM**
8. Sault királlyá kenik.

Csúcspont

Saulra esik a választás – de hol van ő?

Befejezés

Sault kikiáltják királynak. **KIN, KIM**

Lecke

Megtörtént már veled, hogy a saját utadat akartad járni? Velem már megtörtént, és Danival is. Éppen édesapja műhelyében tartózkodott. Szívesen nézegette, ahogy édesapja fából különböző tárgyakat készít. Miközben édesapja a munkáját végezte, Dani fölvetett egy kis fűrész és egy darab fát. Azt hitte, ő is meg tudja csinálni azt, amit az édesapja. – Várj csak, Dani! Rosszul tartod a fűrész! Hadd mutassam meg, hogyan kell! – szólt rá édesapja. – Hagyd, apa. Tudom, hogyan kell tartani – hárította el a segítséget Dani. Buzgón nekilátott a fűrészelésnek. De jaj! A fűrész hirtelen megcsúszott. Dani a fa helyett az ujját vágta el, mert a saját elképzelése szerint akarta elfűrészelni a fát. Hallgatnia kellett volna édesapjára, aki elmagyarázta volna neki, hogyan kell fűrészelni.

1. jelenet

Sok-sok évvel ezelőtt Izráel népe szintén a maga útját akarta járni. Mintegy 450 éve éltek már azon a földön, amelyet Isten adott nekik. Isten férfiakat is választott közülük, akik vezették őket, és mutatták nekik azt az utat, amelyen Isten akarta, hogy járjanak. Ilyen vezető szerepet töltött be sok éven át egy Sámuel nevű ember. Sámuel Isten embere volt, más szóval próféta.

Sámuel mostanra nagyon megöregedett. A nép úgy gondolkodott, hogy többé nem egy prófétának kell vezetnie őket. A környező népek példáját akarták követni. Azt akarták, hogy király uralkodjék felettük. A nép főemberei tehát felkeresték prófétájukat.

– Sámuel, megöregedtél – kezdték mondanivalójukat. – Fiaidból soha nem lesznek jó vezetők. Adj nekünk királyt, hogy ő uralkodjék felettünk (1Sám 8,5 alapján)!

Királyt?! Hát nem tudta ez a nép, hogy Isten a Királya? Az izráeliták minden néptől különböztek. Soha nem volt még földi királyuk. Isten uralkodott felettük, és Ő adta nekik törvényeiket. Az Ő útja mindig jó és helyes, mivel Isten tökéletes, és sohasem ejt hibát. Szent és bölcs, így minden tökéletes, amit tesz. A Biblia kétszer is kijelenti: „Az Isten útja tökéletes” (2Sám 22,31; Zsoltárok 18,31). Egyetlen király sem vezethette volna őket soha úgy, mint Isten. Egy földi király mindenféle bűnre rávehette volna őket. Isten azonban soha, mert **Isten útja jobb az ember útjainál (KI)**. A nép rosszul gondolkodott tehát, amikor királyt akart magának. Tévedett, amikor más népekhez akart hasonlítani.

Sámuel lelke háborgott a nép bűnét látva. Sok éven át hűségesen szolgálta Istent. Vezette azokat az embereket, és arra tanította őket, hogy Istennek engedelmeskedjenek, mert **Isten útja jobb az ember útjainál (KI)**. Isten útja mindig a legjobb. Joggal érezhette Sámuel, hogy őt sem fogadják el többé vezetőjüknek. Ám nem válaszolt nekik semmit, hanem imádságban Istenhez fordult.

Használjuk bátran a hangunkat!
Már a bevezetéssel próbáljuk meg-
ragadni a gyermekek figyelmét!
Törekedjünk szemkapcsolatra!

1-1 kép

Sámuel és a nép vezetői

„Királyt?!” Megdöbbenésünk jeleként takarjuk el a szánkat kezünkkel!

KI

Mutassunk rá a szócsíkra: Isten útja jobb az ember útjainál.

Az óvodások azzal is tanulnak, ha le-
térdelnek, és imádkoznak Sámuellel
együtt.

2. jelenet

Isten haragra gerjedt a nép ellen. Vétkeztek, amikor királyt kértek (1Sám 12,19; Hós 13,11).

Nem Isten útját, hanem saját útjukat akarták járni. Azt akarták, hogy inkább egy király vezesse őket, mintsem Isten. Sámuel igen meglephette Isten válasza. Ezt mondta Isten Sámuelnek:

„Hallgass a nép szavára mindenben, amit mondanak, mert nem téged vetettek meg, hanem engem vetettek meg, hogy ne legyek a királyuk. Veled is ugyanúgy cselekszenek, ahogyan velem cselekedtek, mióta kihoztam őket Egyiptomból mindmáig: elhagytak, és más isteneknek szolgálnak. Hallgass tehát a szavukra, de szigorúan figyelmeztess őket, és mondd meg nekik, hogy mi lesz a király joga, aki uralkodni fog felettük” (1Sám 8,7–9).

3. jelenet

– Tudjátok ti egyáltalán, mit kértek, amikor királyt követeltek? – ezzel a kérdéssel fordulhatott Sámuel a nép vezetőihez. – Tudjátok, mit jelent, amikor egy király uralkodik fölöttetek? Háborúba viszi fiaitokat. Lányaitokat elviszi kenőcskészítőknek meg szakácsnőknek. Legjobb szántóföldjeiteket és szőlőiteket elveszi, hogy saját szolgáinak adja. Kemény adókat vet ki rátok. Rabszolgaságra juttok. Akkor majd panaszkodtok királyotok miatt, akit magatoknak választottatok, de akkor már nem válaszol az Úr (1Sám 8,11–17 alapján).

Sámuel titokban azt remélhette, hogy erre meggondolja magát a nép. Ezeket hallva biztosan nem kérnek királyt maguknak.

– Királyt akarunk! – hangzott a nép válasza. – Olyanok akarunk lenni, mint a körülöttünk élő többi nép! Király legyen a vezetőnk, ő vezessen, amikor háborúba megyünk. Királyt akarunk!

Micsoda ostoba vezetők! Tudták, mit akar Isten. Tudták, hogy sokkal jobb Istennek engedelmeskedni, mert **Isten útja jobb az ember útjainál (KI)**. Mégis a saját útjukat akarták járni. Nem akarták meghallani a figyelmeztetéseket. Vajon miért viselkedtek így? *(Válaszoljanak a gyermekek!)*

Bűnösök voltak. Olyanok voltak, mint te meg én. Mindannyian bűnben születtünk. Egy bűnös mindig a saját útját akarja járni, a saját elgondolása szerint akar élni. Talán veled is megtörtént már, hogy amikor estefelé, játék után kimelegedtél, és anya vagy apa rád adott egy vékony kardigánt, amikor nem láttak, már le is vetetted. Biztos voltál benne, hogy nem fogsz megfázni. Nem hitted, hogy a szüleid jót akarnak. Aztán másnap reggel fájó torokkal, náthásan, lázasan ébredtél, és arra gondoltál: milyen jó lett volna, ha a szüleidre hallgatsz. Vagy amikor az osztálykiránduláson azt mondták a felnőttek, hogy korán le kell feküdni, mert másnap hosszú, erdei túra következik, te az osztálytársaiddal hajnalig sutyorogtál, nevetgáltél még a szobában. Aztán másnap annyira fáradt voltál, hogy semmit nem élveztél az egészből. Megfosztottad

Kérjünk meg egy nagyobb gyermeket, hogy Isten válaszát olvassa föl a Bibliából (1Sámuel 8,7–9)!

Vigyünk érzelmeket Sámuel szavaiba!

Segíti a tanulást, ha a gyermekek eljátsszák ezt a részt: befogják a füllüket, vagy karba tett kézzel rázzák a fejüket, így jelezve, hogy döntésük megmásíthatatlan.

KIN

Az első ember, akit Isten teremtett, úgy döntött, hogy nem engedelmeskedik Istennek. Azóta minden ember ezzel a vággyal születik, és a bűn mellett dönt. Krisztus azért halt meg, hogy bűneinkre bocsánatot kaphassunk (1Korinthus 15,3–4).

magadat egy csodálatos élménytől, mert nem hittél a felnőtteknek. Azt gondoltad, te jobban tudod, neked van erőd, elég négy óra alvás. Isten azt mondja, hogy teljes szívükből kell Őt szeretnünk. Neki kell az első helyen állnia az életünkben. Azt akarja, hogy mindennél fontosabb legyen nekünk. Vajon megvalósul ez a te életedben? Ugye, milyen sok minden van, ami fontosabb, mint Isten: egy játék, egy focimeccs, egy jó film? Könnyű a jó dolgokat jobban szeretni, mint Istent. Isten azt is mondja, hogy a másik embert ugyanúgy kell szeretned, mint magadat. Bűnös szíved azonban mindig arra késztet, hogy magadat szeresd a legjobban. Megtörtént már veled, hogy amikor valami nagyon finom került az asztalra, elsőként akartál szedni, hogy a legjobb falatok hozzád kerüljenek? Vagy nem utáltál már valakit annyira, hogy bántani is tudtad volna? Bizony, mi nem úgy élünk, ahogyan Isten akarja. A mi útjaink nagyon mások, mint Isten útja. **Isten útja jobb az ember útjainál (KI)**. A Biblia az Ézsaiás 53,6-ban olyan juhokhoz hasonlít bennünket, embereket, akik eltévedtünk, mert a magunk útját járjuk. Sajnos, magunktól nem is találunk rá Isten útjára. Mi is olyan bűnösök és önfejűek vagyunk, mint Izráel népe, amelyik királyt akart. Ezért nem akarták meghallani a figyelmeztetéseket. Ezért viselkedtek így.

Amikor Sámuel újból imádkozott, Isten azt mondta, hogy a nép kaphat királyt. Sámuel bizonyára megszorodott szívvel küldte haza a vezetőket.

Isten hamarosan újból szólt Sámuelhez:

– Holnap ilyenkor küldök hozzád valakit Benjámin törzséből. Őt kend föl a nép királyává! (Benjámin annak a 12 törzsnek az egyike volt, amelyek Izráel népét alkották.)

– Holnap? ... Valakit? ... A nép királyává? ... – Sámuel fejében valószínűleg egyik kérdés követte a másikat, ám egyebet nem tehetett, mint várt.

Isten már munkálkodott. Két nappal korábban egy ember szamarai elkóboroltak és elvesztek. Már ez az esemény is szerepelt Isten tervében. Isten tudta, hol vannak a szamarak. Ám ennél is fontosabb, hogy azt is tudta, ki indul majd keresésükre.

4. jelenet

A szamarak egy tehetős, Kís nevezetű gazda tulajdonát képezték. Mivel az állatokat a környéken nem találták, Kís elküldte fiát, Sault és az egyik szolgáját, hogy kutassanak a szamarak után.

Saul és a szolga átkutatták a völgyeket, megmászták a környező hegyeket. A magasból áttekinthették a síkságokat is. Kís szamarai azonban nem kerültek elő. Háromnapi keresés után Saul kezdte föladni a reményt. „*Gyere, menjünk vissza, különben apám értünk fog már aggódni, nem a szamarakért*” (1Sám 9,5) – mondta a szolgának.

– Várj csak! – töprengett a szolga. – Éppen Ráma közelében járunk. Ebben a városban lakik az az ember, aki Isten nevében szo-

1-2 kép

Sámuel imádkozik.

Adjunk a gyermekek életére jellemző példákat arra, hogy hogyan szorul háttérbe Isten valakinek az életében. Pl.: valaki templom helyett moziba vagy sportversenyre megy.

1-3 kép

Saul és szolgája keresi a szamarakat

Mutassuk meg a gyermekeknek Rámát a térképen! (I. CD)

kott szólni. Azt hallottam, nagy ember, és minden beteljesedik, amit mond. Arra gondoltam, felkereshetnénk. Talán ő megmondja, hol vannak azok a szamarak (1Sám 9,6 alapján).

KIN

Így vélekedtek az emberek Sámuelről. Úgy tekintettek rá, mint aki bármilyen bajban tud segíteni. De Sámuel ugyanolyan ember volt, mint te vagy én. Hitt Isten szavának, és azt tette, amit Isten jónak látott. Ő maga Isten útján járt, de az önfejű népet nem tudta Isten útjára átvezetni, mert a nép nem hitt Isten szavának. A Bibliában Isten beszél valakiről, aki meg tudja neked mutatni az Istenhez vezető utat, és oda is tud vezetni Istenhez – akár itt és most. Ez a valaki Isten Fia, az Úr Jézus Krisztus, aki nagyon érdekes mondatot mond magáról a János 14,6-ban: „*Én vagyok az út*”. Ha nem találsz meg Isten útját, az Úr Jézust, örökre Isten nélkül kell élned, és nem lehet tiéd mindaz a sok jó és áldás, amit csak Istentől kaphatsz meg, **mert Isten útja jobb az ember útjainál (KI)**. Az örömhír az, hogy mehatsz Istenhez, mert az Úr Jézus, aki tökéletes, bűntelen emberként élt a földön, mindig Isten útján járt, és mindig azt tette, ami Istennek tetszett, meghalt helyetted. Rajta hajtották végre azt a halálos ítéletet a kereszten, amelyet neked kellett volna kapnod bűnös útjaidért, sok gonoszságodért, engedlenségédért, önfajúságodért. Jézus meghalt érted a kereszten, majd feltámadt. Ma is él, és szeretne Istenhez vezetni, hogy Istennel új életet élhess. Ő az egyetlen, aki segíteni tud ebben. Hidd el, amit Isten mond, és saját, bűnös utadról térj át Isten útjára! Ne légy olyan, mint az az önfajű nép, amelyet Sámuel nem tudott Isten útjára átvezetni, mert a nép nem hitt Isten szavának.

Nekik csak Sámuel segítsége kellett.

Saul elfogadta szolgája javaslatát. Ráma felé vették útjukat. Amint kapaszkodtak fel a városba vivő dombra, néhány leánnyal találkoztak, akik éppen vízért mentek a kútra.

5. jelenet

– Itt van-e Isten embere? – tudakolták a férfiak.

– Igen. Ma érkezett. Ha bementek a városba, azonnal megtaláljátok. Az emberek éppen arra várnak, hogy megáldja az áldozatot, mielőtt leülnek étkezni. Siessetek! – igazították őket útba a leányok (1Sám 9,11–13 alapján).

6. jelenet

Saul és a szolga sietve ment be a városba. Az első ember, akivel találkoztak, Sámuel volt, de nem tudták, hogy éppen őt keresik. Amint Sámuel meglátta a közeledő Sault, Isten megszólította: „*Ez az az ember, akiről azt mondtam neked, hogy ő fog uralkodni népe-men*” (1Sám 9,17).

Saul Sámuel elé ért, és ezt kérdezte tőle:

– Hol találom Isten emberét?

– Én vagyok, akit keresel – válaszolta Sámuel. – Menjetek föl arra a magaslatra, ahol az emberek várakoznak, és egyetek velem.

Játsszák el a gyermekek, hogy Saul meg a szolgája találkoznak a leányokkal. (Rövid jelenetet I. CD-n.)

1-4 kép

Saul és szolgája találkozik Sámuellel

Reggel elbocsátalak, és mindent elmondok, amit tudni akarsz. A szamarak miatt pedig, amelyek három napja tűntek el, ne aggodj. Már megkerültek. Egész Izráel rád vár.

Saulnak leesett az álla a csodálkozástól. Honnan tud Isten embere a szamarokról? És mit akart mondani azzal, hogy egész Izráel rád vár. Saulnak fogalma sem volt róla, hogy ő lesz a király. Egyáltalán nem tartotta magát fontos személynek. Ám a nép királyt akart, és Isten kész volt királyt adni nekik.

Isten a királyválasztással azt akarta megtanítani Izráel népének, hogy Isten terve jobb az ő saját, önző elképzeléseiknél. **Isten útja jobb az ember útjainál (KI)**. Rosszul tették, hogy engedetlenül szembefordultak Istennel, és a saját útjukat akarták járni. Gyakran még a hívő gyermekeket is emlékeztetni kell arra, hogy **Isten útja jobb az ember útjainál (KI)**. Ha te már megkaptad az örök élet ajándékát, hidd el: Isten segít neki tetsző életet élned.

Robi hívő fiú volt. Ismerte Isten akaratát. Tudta, hogy engedelmeskednie kellene a szüleinek, tanárainak, és be kellene tartania az iskola szabályait. Robi azonban nem akart kilépni a bandából. Senkinek nem mondta el, hogy hívő lett. Attól félt, hogy majd ki-nevetik. Inkább ő is a bandával tartott, amikor az megpróbált kikészíteni egy tanárt. A helyzet elmérgesedett, az indulatok elsza-badultak. Egy hétvégén néhány fiú betörte az iskola ebédlőjének egyik ablakát. Robi is jelen volt az esetnél, és többekkel együtt őt is elkapták. Bajba került, és nagyon szégyellte magát. Tudta, hogy miután befogadta az életébe az Úr Jézust, nem lett volna szabad a bandában maradnia. Isten arra használta fel ezt a kínos helyzetet, hogy megtanítsa valami fontosat Robinak. Isten azt akarta, hogy Robi azt az utat járja, és úgy éljen, ahogyan Isten akarja.

Ugyanígy a királyválasztással azt akarta megtanítani Izráel népének, hogy Isten tervei jobbak az ő saját, önző elképzeléseiknél. **Isten útja jobb az ember útjainál (KI)**. Ezért adott nekik királyt, ahogy kérték.

7. jelenet

A férfi azonban, aki nemsokára a király lett, semmit sem értett abból, ami körülötte történik. Csodálkozott, hogy miért bánnak vele ilyen megkülönböztetett figyelemmel. Amikor Saul megérkezett szolgájával a lakomára, már kb. 30 ember várakozott, hogy megkezdhesse az étkezést. Milyen kényelmetlenül érezhette magát Saul, amikor őt és szolgáját ültették a legelőkelőbb helyre! Hát még amikor a szakács, külön utasításra, neki tálalta föl azt a különlegesen finom húsdarabot, amit Sámuel előzőleg félretetett.

Isten embere már akkor félretette azt a darab húst Saulnak, amikor elkezdtek szervezni a lakomát. Saul egyik ámulatból a másikba esett. Végtére is csak egy gazdálkodó fia volt, akit néhány samár felkutatásával bíztak meg. Most pedig itt ül ezek között az emberek között, és Isten emberével beszélget. Még az éjszakát is Sámuel házában töltötte, mielőtt másnap reggel hazaindult volna.

Mi is vágjunk meglepett arcot!

KIM

Mutassuk fel a megtért gyermeknek szóló alkalmazást: „Hidd el: Isten segít neki tetsző életet élned!” (I. CD)

Tegyünk úgy, mintha ételt szolgálnánk föl egy nagy lakomán!

1-5 kép

Sámuel királlyá keni Saul

Mutassuk be a felkenetést! Az állati szarvat készíthetjük sóliszt-gyurmából vagy kartonból. A „felkenetés” azt jelenti, hogy az illetőt Isten különleges feladatra választotta ki. (Szarv sablonját l. CD-n.)

Mutassuk a számokat az ujjainkon! (Számokat l. CD-n.)

Amikor másnap reggel Sámuel, Isten embere és Saul meg a szolgálja a város határához ért, Sámuel előreküldte a szolgát. Egyedül akart maradni Saullal.

– Üzenetem van számodra Istentől – mondta.

8. jelenet

Sámuel a köntöse alól egy állati szarvat húzott elő, amelyben olajat tartott. Saulhoz lépett, kinyújtotta karját, és az olajat a fiatalember fejére öntötte.

Abban az időben az volt a szokás, hogy ha valakit különleges feladatra választottak ki, olajat öntöttek a fejére. Sámuel is így kente föl Saul királlyá, majd ezt mondta:

– Az Úr téged választott, hogy népe fölött királyként uralkodjál (1Sámuel 10,1 alapján).

Azt is közölte Saullal, hogy mi történik még vele aznap. Ezzel akarta bizonyítani, hogy amit mondott, az igaz:

– Először is találkozol majd két férfival egy sír közelében. Ők elmondják majd neked, hogy a samarak megkerültek, és apád már érted aggódik. Ezután három másik férfival találkozol. Az első három kecskegidát cipel, a második három kenyércipót, a harmadik pedig egy tömlő bort. Két kenyeret adnak majd neked. Később egy csoport prófétával is találkozol, akik hangszereken játszanak majd, és Istent dicsérik. Isten arra indít majd, hogy közéjük állj. Ekkor teljesen megváltozol (1Sám 10,2–6).

Mindezt Saul kétkedve hallgatta. Sámuel azonban folytatta:

– Ha majd meglátod ezeket, tudhatod, hogy Isten veled van. Hét nap múlva ismét eljövök, és megmondom, mit kell tenned (1Sám 10,7–9).

Saullal minden pontosan úgy történt a hazafelé vezető úton, ahogyan azt Sámuel előre megmondta. Amikor hazaért, családja észrevette, hogy Saul megváltozott. Volt rajta valami különös, de nem tudták szavakkal elmondani. Saul egy szóval sem árulta el, hogy őt kenték föl Izráel királyává.

9. jelenet

Egy napon azonban mindenkinek meg kellett tudnia. Az a nap akkor érkezett el, amikor Sámuel, Isten embere egybehívta Izráel népét.

Felállt, és fennhangon ezeket mondta: *„Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: Én hoztam ki Izráelt Egyiptomból. Én mentettelek meg benneteket Egyiptomnak és mindazoknak az országoknak a hatalmától, amelyek sanyargattak benneteket. Ti pedig most elvetettétek Isteneteket, aki megszabadított benneteket minden bajból és nyomorúságból. Hiszen ezt mondtátok neki: Tégy valakit a királyunkká! Most hát álljatok az Úr színe elé törzsenként és nemzetségenként!”* (1Sám 10,18–19).

Sámuel végignézett a felsorakozott törzseken.

– Vajon ki lesz a király? – találgathatták az emberek.

Először Benjámín törzsére esett a választás. A törzs valamennyi családja közelebb lépett Sámuelhez. Ekkor Kís családjára esett a választás. Végül felhangzott Saulnak, az új királynak a neve. De... hol volt Saul? Saul nem volt jelen! Tudod, hol volt?

Senki sem tudta, merre lehet. Egyedül Isten tudta, és megjelentette: „*Elrejtőzött a holmik között*” (1Sám 10,22).

Saul talán szégyenlős volt, vagy megijedt attól, ami várt rá. Néhány ember elszaladt érte, és amikor megtalálták, Izráel népe elé állították.

Isten embere hangosan így kiáltott: „*Látjátok, kit választott ki az Úr? Hiszen nincs hozzá hasonló az egész nép között!*” (1Sám 10,24). Saul kimagaslott a nép közül. Daliás fiatalember volt. A nép pontosan ilyen királyt akart magának, ezért örömujjongásban tört ki:

– Éljen a király! Éljen a király! Isten óvja a királyt!

Nagyon örültek, hogy most már ők is olyanok, mint a környező népek: nekik is van már királyuk. Csaknem mindenki boldogan távozott.

Isten emberét azonban bizonyára mély szomorúság töltötte el, amikor látta, hogy a nép úgy döntött, földi királyt akar magának. Csakis Istenben kellett volna bízniuk. Isten teremtette őket, és Isten döntött úgy, hogy ezt a népet különlegessé teszi. Csak Isten tudhatta, melyik út a legjobb nekik, de ők a saját útjukat akarták járni.

Talán neked, aki Isten gyermeke vagy már, azt mutatta meg ma Isten, hogy bár megkaptad az örök élet ajándékát, te is gyakran választod a saját utadat, mert nem hiszed, hogy Isten jót akar neked. Nem hiszed, hogy **Isten útja jobb az ember útjainál** (KI). Ne kövesd az izráéliek példáját! Ne kövesd Robi példáját sem, aki a saját útját akarta járni, és a bandában maradt, amíg Isten nem tanított neki egy nagyon kemény leckét. Hamarosan néhány percig csöndben leszünk. Ha valamiben a saját utadat járod most, magadban megvallhatod ezt Istennek, és kérheted, hogy segítsen az Ő akarata szerint élned. Ehhez azt kell elhinned, hogy Isten segít neki tetsző életet élned. Ő mondja neked a Bibliában: „*Én, az ÚR, vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetlek, amelyen járnod kell*” (Ézs 48,17). Hidd el, hogy **Isten útja jobb az ember útjainál** (KI).

Ha te még mindig a saját utadat járod, halálos ítélet vár rád. Tudnod kell, hogy az az út egyre távolabb vezet Istentől, és a végén az örök büntetés helyére kerülsz. Az Úr Jézus a te halálos ítéletedet és büntetésedet is magára vállalta, hogy te átkerülhess Isten útjára. Ha nem akarsz a saját utadon maradni, neked szól Isten szava a Bibliából: „*Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre*” (Jn 3,18). Kire vonatkozik az „őbenne”? Az Úr Jézusra. Isten világosan elmondja a Bibliában, hogy csak azokat engedi az Ő útjára, akik hisznek az Ő Fiában. Az az út Istenhez, a mennyországba vezet. Hidd el, amit Isten mond, és saját, bűnös utadról térj át Isten útjára.

Az óvodások bizonyára élvezettel keresik majd Sault mindenütt. Rejtsünk el egy flanel ábrát, vagy kérjünk meg egy gyermeket, hogy legyen Saul, és rejtőzzék el!

1-6 kép

Sámuel bemutatja az új királyt a népnek

KIM

KIN

ra! Ha elfogadod, amit Isten mond rólad, hogy te is önfejlően járod a magad útját, és lázadsz Isten ellen, ha elhiszed, amit Jézusról mond, vagyis Jézus azért halt meg helyetted, hogy Isten útjára kerülhess, és elhiszed, hogy **Isten útja jobb az ember útjainál**, Isten várja, hogy ezt neki is elmondd. Imádságban beszélhetsz Istennel. Elmondhatod neki, hogy mit ismersz el magadról, mit hiszel az Úr Jézusról, és hogy szeretnél Isten útján járni örökre. Ha minderről beszélsz Istennel, Ő azt ígéri, hogy áthelyez az Ő útjára, vezet téged, és nem ítélet vár rád, hanem kegyelem.

Ismétlő játék

Egy lépést előre!

(I. teljes szövegkönyv)

Szamarhajsza Kánába

(I. CD)

Ismétlő kérdések

Ezeket a kérdéseket feltehetően a következő héten tesszük föl a gyermekeknek. Alkalmazzuk szabadon az alábbi kérdéseket a megfelelő korosztálynak!

1. Egy népről beszéltünk, amelyik a saját útját akarta járni. Mit akart a nép? *(Királyt akart.)*
2. Miért szomorodott el Sámuel, amikor a nép királyt kért? *(Azt mondta, Isten a királyuk, és tévednek, amikor azt akarják, hogy egy ember uralkodjon fölöttük Isten helyett.)*
3. Miért akart a nép királyt? *(Más népekhez akartak hasonlítani, akik fölött királyok uralkodtak.)*
4. Sámuel előre megmondta, mit jelent, ha király uralkodik fölöttük. Emlékszel, miket mondott Sámuel? *(A király háborúba viszi fiaikat, leányaikat az udvarába hurcolja kenőcskészítőknek meg szakácsnőknek. Rabszolgaságra juttatja őket. Elveszi szántóföldjeiket, szőlőiket, és kemény adókat vet ki rájuk.)*
5. Miért akarsz te is Isten útja helyett a saját utadon járni? *(Azért, mert bűnös szívvel születtem.)*
6. Miért engedte meg Isten, hogy a szamarak elveszenek? *(Azért, hogy Saul és Sámuel találkozzanak.)*
7. Mit tett Sámuel Saullal annak jeléül, hogy ő lesz majd a király? *(Olajat öntött a fejére.)*
8. Hová rejtőzött Saul, amikor a nép látni akarta őt, az új királyt? *(A holmik közé.)*
9. Mit vár Isten attól a hívő gyermektől, aki Robihoz hasonlóan bűnt követett el? *(Mondja el pontosan, mit tett, hogy igazán bánkódik, és nem akarja ismét elkövetni. Higgycs el, hogy Isten már megbocsátott neki, és Istentől kérjen erőt ellenállni a kísértésnek.)*
10. Hogyan léphet valaki saját bűnös útjáról Isten útjára? *(Ha elhiszi, hogy az Úr Jézus az út Istenhez, mert meghalt az ő bűneiért, és átvállalta a neki járó ítéletet és büntetést.)*

Foglalkoztató feladatok

Rajzold le! (I. teljes szövegkönyv)

„Bölcs” igék (I. teljes szövegkönyv)

Két további feladatlapot I. CD-n.

2. lecke

Saul engedetlensége

Igehely a tanítóknak

1Sámuel 12–15

Központi igazság

Isten megbünteti a bűnt.

Alkalmazás

KIN: Ha bűneidben maradsz, örök büntetés vár rád.

KIM: Adj hálát az Úr Jézusnak, amiért átvállalta helyetted bűneid büntetését!

Aranymondás

„Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm” (Zsoltárok 23,1).

Ha a 2., 4. és 6. lecke kinyomtatott aranymondását egymás mellé tesszük, összefüggő képet kapunk.

Szemléltetőeszközök

- 2-1, 2-2, 2-3, 2-4, 2-5 és 2-6 lapozós képek
- Központi igazság és hívőknek szóló alkalmazás (I. CD)
- Felhősablon (I. CD)

Leckevázlat

Bevezetés

A népnek saját királya van.

Az események sorrendje

1. Sámuel utasítást ad a népnek. **KI**
2. Mennydörög és villámlik. **KIN**
3. A nép megvallja bűnét – Sámuel figyelmeztetése.
4. A filiszteusok támadása – Saul engedetlensége – „Fiad nem lesz király.” **KIM**
5. Saulnak fel kell vonulnia az amálékiak ellen – Isten szól Sámuelhez.
6. Sámuel leleplezi Saul engedetlenségét. **KIN**

Csúcspont

Sámuel megöli Agágot.

Befejezés

Sámuel elhagyja Sault, akitől Isten elfordul.

KIN

2-1 kép

Saul és az örvendező nép

Beszéljünk izgatottan!

Hangunkban legyen komoly ünneplésség, miközben Sámuel kijelentését elmondjuk vagy felolvassuk.

Mutassunk rá a központi igazságot tartalmazó kartonlapra: „Isten megbünteti a bűnt.”

Lecke**1. jelenet**

– Éljen a király! Éljen a király! Isten óvja a királyt!

Végre az izráelitáknak is volt saját királyuk! Saul már nem egy földműves szégyenlős fiaként emlegették. Óriási, 330.000 emberből álló hadsereget állított föl, és legyőzte az ammóniakat, akik mindig betörték az országba. A nép úgy gondolta, hogy csodálatos, ha egy király uralkodik felettük, és vezeti őket háború idején.

Miután a csatát megnyerték, Sámuel, Isten embere, Gilgálba hívta az egész népet. Elérkezett az ideje annak, hogy különleges kijelentést tegyen. – Íme, a ti királyotok! – kiáltotta. – Az Úr királyt adott nektek, ahogyan kértétek. – Majd komoly figyelmeztetés következett: – Ha szeretitek az Urat, engedelmeskedtek neki, és nem lázadtok fel parancsolatai ellen, jó dolgotok lesz. De ha nem engedelmeskedtek Istennek, megbüntet, mint ahogyan eddig is tette.

Ha pontosan szeretnénk idézni Sámuel szavait, olvassuk föl az 1Sámuel 12,13–15-öt!

KI

Isten üzenete nagyon világos volt. A Bibliából tudjuk, hogy Istennek ugyanez az üzenete neked is és nekem is: mindenkinek, aki nem hisz Isten szavának, és nem engedelmeskedik neki, büntetés jár, mert **Isten megbünteti a bűnt (KI)**. Talán úgy gondolod, hogy az engedetlenség nem is bűn. Nagyon is az! Emlékszel, mi történt az Édenkertben? Ádám és Éva boldogan éltek ott. Nem követtek el bűnt, amíg hittek Isten szavának és engedelmeskedtek. Isten egyszer azt mondta, hogy egyetlen fának a gyümölcséből nem ehetnek, de nem hallgattak Istenre, és ettek a fáról. Mindketten megszegték Isten parancsát. Ez volt az ember első bűne. Isten megbüntette őket. Eltávolította őket maga mellől: ezzel megszakadt a kapcsolatuk Istennel. Amióta Ádám és Éva vétkezett, minden ember bűnösként születik a világra. Kivétel nélkül minden ember olyan szívvel születik, amelyik nem hisz Istennek és nem akar neki engedelmeskedni. Ezért nevez minket a Biblia „engedetlenség fiainak” (Ef 2,2). Isten, például, megmondta, hogy tiszteljük szüleinket, és engedelmeskedjünk nekik (2Móz 20,12). Ha nem tesszük, Isten parancsát szegjük meg, tehát bűnt követünk el. Isten téged is és engem is figyelmeztet: mindenkinek, aki nem hisz Isten szavának, és nem engedelmeskedik neki, büntetés jár, mert **Isten megbünteti a bűnt (KI)**.

Az izráelitákat is figyelmeztette Sámuelen keresztül, és a nép hallotta a figyelmeztetést. A próféta azonban azt akarta, hogy mindenki meg is győződjön szavainak igazságáról. Ezért így folytatta (olvassuk föl a Bibliából az 1Sámuel 12,16–17-et): „Álljatok most is ide, és lássátok meg, hogy milyen nagy tetteket visz véghez elöttetek az Úr. Most a búzaaratás ideje van. Én az Úrhoz kiáltok, mire ő mennydörgést és esőt fog adni. Ti pedig ismerjétek el, és lássátok be, hogy milyen nagy a ti gonoszságotok az Úr szemében, amit elkövettetek, amikor királyt kértetek magatoknak!”

– Mennydörgés és eső? – az emberek talán kételkedve csóválták a fejüket. – Ebben az évszakban soha nem szokott esni!

2. jelenet

Sámuel tehát elmondta Isten figyelmeztetését, azután imádkozott. Az ég lassan beborult. A napot sötét viharfelhők takarták el. Hirtelen villám cikázott át az égbolton! Aztán megdördült az ég! Hatalmas vihar tört ki! A nép halálra rémült. Ez valóban Istentől jövő figyelmeztetés volt!

Ezek után az emberek odafigyeltek Isten üzenetére. – Vétkeztünk Isten ellen! – kiáltották. – Imádkozz értünk, hogy meg ne haljunk! (1Sám 12,19 alapján).

Most látták meg, Isten útja helyett a saját útjukat akarták járni. Ekkor Sámuel így bátorította őket:

– Szolgáljatok az Úrnak teljes szívből! Az Úr veletek marad, hiszen tetszett neki, hogy a saját népévé tegyen titeket. Továbbra is imádkozom értetek, és tanítlak benneteket a jó és egyenes útra. De ne feledjétek: ha ezután is bűnös életet éltek, elpusztultok királyokkal együtt! (1Sám 12,20–25 alapján).

Isten téged is figyelmeztet ma: ha még nem menekültél meg bűneidből, nem léphetsz be a mennybe. Miért bünteti Isten ilyen kegyenlen a bűnösöket?

(Válaszoljanak a gyermekek!)

Azért, mert Isten szent (Ézs 6,3). Ez azt jelenti, hogy tiszta és tökéletes. Soha nem követ el semmilyen bűnt. Minden, amit tesz, tökéletes. Ezért nem tűri meg a bűnt a maga közelében. Ahol Isten van, ott nem lehet bűn. Ezért nem huny szemet a bűn fölé. Isten soha nem mondhatja egyetlen bűnre sem, hogy az nem számít. Tudnod kell, hogy mivel gyűlöli, **Isten megbünteti a bűnt (KI)**. Azok, akik engedetlenek vele szemben, örök büntetést érdemelnek.

Talán ezt gondolod most: *Én nem vagyok engedetlen Istennel szemben.* Soha nem történt még meg veled, hogy valakiről mondtál valamit, ami nem volt igaz, mert magadat akartad menteni? Dóri eltört egy vázát, de azt mondta, hogy az öccse tette. Vagyis hazudott. Isten a 2Mózes 20,16-ban világosan megmondja, hogy ne mondj semmit senki ellen, ami nem igaz. Amikor a legkisebb hazugságot kimondod, vagy amikor nem fogadsz szót a szüleidnek, tulajdonképpen Istennel szemben vagy engedetlen, és Istennek téged is meg kell büntetnie. Ezért figyelmeztet, hogy fordíts hátat a bűnnek. Ha bűneidben maradsz, örök büntetés vár rád. Csak úgy menekülhetsz meg, ha bűnbocsánatot kapsz Istentől. Ugye, most már érted, miért figyelmeztet téged is Isten nagyon komolyan, ahogyan Sámuel is figyelmeztette az izráelieket?

(Érdekes ötletet l. a teljes szövegkönyvben!)

KIN

Mutassunk a központi igazságra!

Az itt leírt eseményeket az 1Sámuel 13-ban olvashatjuk. Ezeket az eseményeket azért kell ismertetni, hogy érthető legyen, miért vétkezett Saul az amálékiakkal kapcsolatban.

2-2 kép

Sámuel megfeddi Sault.

3. jelenet

Az izráeliták egy ideig hallgattak Isten szavára. Továbbra is Saul uralkodott fölöttük.

Az országhatár túloldalán filiszteusok éltek. Ez a nagy és erős nép régóta ellenséges viszonyban állt Izráel népével. Úgy tűnt, döntő háborúra készülnek, mivel óriási hadsereget állítottak föl. Amikor Saul emberei meglátták a ragyogó harci szekereket, a felszerszámozott lovakat és felfegyverzett katonák hömpölygő sokaságát, megrettentek.

Sokuknak annyira inába szállt a bátorságuk, hogy a csata előtt elmenekültek. Barlangok mélyén, a hegyekben vagy a sűrű erdőségekben rejtőztek el. Sokan Saullal maradtak, de ők is reszkettek a félelemtől. Királyuktól várták, hogy tegyen valamit.

Saul azonban nem tudta, mit tegyen. Korábban azt az utasítást kapta Sámueltól, hogy várjon hét napig, amíg Sámuel megérkezik. A csata előtt a prófétának áldozatot kellett bemutatnia, és imádkoznia kellett. Mivel ezt csak Sámuel tehetette, a királynak nem volt joga áldozni. Isten szigorú utasításokat adott arról, hogy kinek szabad áldozatot bemutatnia. A hetedik napon azonban Saul királynak elfogyott a türelme. Kiállt a katonák elé, és bemutatta az áldozatot.

Hamarosan megérkezett Sámuel, ahogyan ígérte.

– Mit tettél? – kiáltott föl.

Saul kész volt a válasszal:

– Sámuel, hét napig vártam, de nem jöttél. Katonáim szétszéledtek. A filiszteusok egyre közelebb jöttek. Nem várhattam tovább. Magam mutattam be az égőáldozatot.

– Nagy ostobaságot követtél el – közölte Sámuel komoly szigorral a hangjában. – Megszegted Istened parancsát. Bűnödért Isten más királyt választott. Nem fiad követ a királyi trónon.

Ezzel Sámuel megfordult, és elment.

Saul király szíve bizonyára nagyon megszorodott. Milyen szép reményű terveket szöhetett bátor fiával, Jónátánnal kapcsolatban! Jónátán most már biztosan nem lesz király. Mindez Saul bűne miatt történt. Megérdemelte a büntetést, mivel önfejűen eltért Isten parancsától. Bűnt követett el, és **Isten megbünteti a bűnt (KI)**.

Isten büntetésére mindenki rászolgált, mert mindenki vétkezett. Ezt a Bibliában így jelenti ki Isten: „*Mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének*” (Róm 3,23).

Ennek ellenére Isten mégsem fog mindenkit megbüntetni. Ugye, most csodálkozol. Kiket nem fog Isten megbüntetni?

Én mondok néhány lehetséges választ, te pedig eldöntöd, hogy a válasz igaz vagy hamis.

KIM

Mutassunk a központi igazságra!

Az első válasz így hangzik: Isten a gyermekeket nem fogja megbüntetni. Igaz vagy hamis?

(Válaszoljanak a gyermekek.)

Hamis, mert a Biblia azt mondja, hogy mindenki vétkezett. Ebbe a gyermekek is beletartoznak. Mivel mindenki vétkezett, mindenki megérdemli a büntetést.

A második válasz ez: Isten azokat nem fogja megbüntetni, akik azt gondolják magukról, hogy elég jók Isten szemében, mert sokat imádkoznak, olvassák a Bibliát, járnak templomba és sok jót tesznek. Igaz vagy hamis?

(Válaszoljanak a gyermekek.)

Ez is hamis. Senki nem tud saját cselekedetei által megszabadulni a bűntől. Hallgasd meg a harmadik választ: Isten azokat nem fogja megbüntetni bűneik miatt, akik hittek az Úr Jézus Krisztusban. Igaz vagy hamis?

(Válaszoljanak a gyermekek.)

Valóban ez a helyes válasz. Azok az emberek, akik hittel rábízta magukat az Úr Jézusra, megmenekülnek Isten büntetésétől. Elhitték, hogy Isten azért küldte el Fiát erre a világra, hogy megszabadítsa az embereket bűneiktől, és megmentse őket a büntetéstől. Az Úr Jézus bűn nélkül született, és soha nem vétkezett. Mégis keresztre feszítették, mint egy gonosztevőt. Isten a kereszten minden ember bűnét rávetette, és Őt büntette meg helyetted és helyettem, hiszen **Isten megbünteti a bűnt (KI)**. Amikor az Úr Jézus haldoklott, így kiáltott fel: „*Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet?*” (Mt 27,46). Mennyei Atyja elfordult tőle, mert Isten gyűlöli a bűnt, és nem is bír ránézni. Ebbe az Úr Jézus belehalt. Isten ezt az áldozatot elfogadta, és a harmadik napon feltámasztotta Fiát, aki ma is él. A neked járó büntetést tehát Jézus magára vállalta. Ha ezt elhiszed, megmenekülsz az örök büntetéstől, amit bűneidért érdemelnél.

Ha már bűnbocsánatot kaptál, szoktál-e ezért hálát adni az Úr Jézusnak? Ő a helyedre állt és meghalt érted. Hányszor mondtad már el neki, hogy mennyire szereted, amiért magára vállalta a neked járó büntetést? Milyen jó lenne, ha imádságban mindennap megköszönnéd neki ezt a hatalmas áldozatot, amit érted hozott! Mindenért köszönetet mondhatsz, amit érted tett. Megköszönheted, hogy Jézusért Isten igaznak lát, mintha soha nem követtél volna el bűnt. Bár **Isten megbünteti a bűnt (KI)**, a te bűneidért már nem akar téged megbüntetni – bár megérdemelnéd –, hiszen már megbüntette Jézust. Saul is megérdemelte a büntetést, mivel önfejűen eltért Isten parancsától, és így bűnt követett el.

Isten ugyan engedte, hogy továbbra is uralkodjon, de azok már egyáltalán nem voltak boldog évek. Izráel állandóan harcban állt a filiszteusokkal és az amálékiakkal.

Mutassuk föl a megtért gyermeknek szóló alkalmazást: „Adj hálát az Úr Jézusnak, amiért átvállalta helyetted bűneid büntetését!” (I. CD)

4. jelenet

Isten megígérte, hogy egy nap megbünteti az amálékiakat (2Móz 17,8–16). Sok évvel azelőtt az amálékiak megpróbálták elpusztítani Isten népét, az izrálieket, amikor azok Egyiptomból az Ígéret földjére tartottak. Most jött el annak az ideje, hogy azért megbüntessék az amálékiakat.

Egy napon Sámuel felkereste Saul királyt, és ezt mondta neki:

– Hallgasd meg, mit üzen az Úr! El kell menned, és el kell pusztítanod az amálékiakat! Öld meg az embereket és az állatokat! Mindent pusztíts el! Semmit ne hagyj életben! (1Sám 15,3 alapján).

Néha Isten szörnyű büntetéssel sújt embereket már itt a földön, és haláluk után is a bűneikért. Saul összegyűjtötte hatalmas hadseregét, és elindult a harcba. Elsőprő győzelmet aratott az amálékiak fölött. Saul nagyon elégedett volt magával. – Mindent úgy tettem, ahogyan Isten mondta – gondolta.

5. jelenet

De vajon mindenben követte Saul Isten utasításait? Mindent elpusztított? A csatát követő éjszaka Sámuel nyugtalanul forgolódott ágyában. Nem tudott aludni. Egész éjjel imádkozott. Isten megjelentette neki, hogy a király engedetlen volt.

6. jelenet

Másnap, kora reggel Sámuel elindult, hogy fölkeresse Saul királyt. Saul zaklatottnak tűnhetett.

– Mindent úgy tettem, ahogyan az Úr megmondta – ezekkel a szavakkal fogadta Sámuel.

– Ha így van – válaszolt Sámuel –, mi az a juhbégetés és marhabógés, amit hallok?

– Ja? Azok az amálékiak állatainak a legjava. Katonáim úgy gondolták, hogy azokat feláldozhatjuk Istennek. Az összes többit elpusztítottuk.

– Szót se többet! – mondta Sámuel. – Isten azzal bízott meg, hogy semmisítsd meg a gonosz amálékiakat. Miért nem tetted meg?

– De én engedelmeskedtem! – válaszolta Saul – Megöltem őket, és foglyul ejtettem királyukat, Agágot. Az emberek az állatok legjavát áldozati állatoknak hozták el (1Sám 15,10–21 alapján).

Ó, Saul! Mit tettél?

Isten azt parancsolta, hogy pusztítson el mindent, ami az amálékiakhoz tartozott. Ez a parancs királyukra is vonatkozott. Saul nem engedelmeskedett Istennek, de nem ismerte be. Úgy tett, mintha ő mindent úgy tett volna, ahogyan kellett, és mindent másokra kent. Talán nem látta be, hogy amit tett, az nem volt helyes. Talán azt gondolta, hogy jót tesz azzal, ha elhozza az állatokat, és felajánlja azokat Istennek. Tévedett. Talán te is azt reméled, hogy ha Isten számba veszi jó cselekedeteidet, elfelejti bűneidet.

2-4 kép

Sámuel imádkozik

Azzal segítünk az óvodásoknak átélni Sámuel álmatlan éjszakáját, ha fel-alá járkálunk, sóhajtozunk és dörzsöljük a szemünket.

Saul szavait pökhendi, agresszív hangon mondjuk el!

Az óvodások utánozzák a juhok és marhák hangját!

2-3 kép

Saul Agággal és az amálékiak állataival

„Az emberek az állatok legjavát áldozati állatoknak hozták el.” Mi lett volna Saul engedelmestségének a jele?

Próbálhatsz te akármilyen jó lenni, soha nem leszel Istennek elég jó. Ha nem hiszed, hogy Isten Fia meg tud menteni, az örökkévalóságot Istentől távol fogod tölteni, **mert Isten megbünteti a bűnt (KI)**. A büntetés helyét a Biblia pokolnak vagy kárhoznak hívja. Erről Isten is beszél a Bibliában: „*A bűn zsoldja a halál*” (Róm 6,23). Vagyis: a „fizetség” vagy „jutalom”, ami a bűnért jár, az a halál, az örök távollét Istentől. Ezért olyan komoly dolog az Istennel szembeni engedetlenség ma is, és ezért volt Saul idejében is az.

Ha egyszer Isten azt parancsolta, hogy pusztítson el mindent, ami az amálékiakhoz tartozott, Saulnak úgy kellett volna tennie.

Sámuel azt kérdezte Saul királytól:

– Mit gondolsz, mi tetszik jobban Istennek: az áldozat vagy az engedelmesség? Minden áldozatnál jobb az engedelmesség! Mivel megvetted Isten szavát, Isten is elvetett téged mint királyt (1Sám 15,22–23 alapján).

Saul király azt mondta, bánja, amit tett, és kérte Sámuel, hogy bocsásson meg neki. De nem bánkódott igazán. Neki csak az számított, hogy mit szól majd a nép, és mi lesz vele.

Annyira félt az emberek véleményétől, és annyira szerette volna, ha továbbra is tisztelettel néznek föl rá az emberek, hogy amikor Sámuel távozni akart, a köpenyénél fogva tartotta vissza. Végül Sámuel maradt. Megparancsolta, hogy vezessék elő Agág királyt a börtönből. Agág királyt Saulnak meg kellett volna ölnie. Ehelyett börtönben őriztette. Így akarta megmutatni mindenkinek, hogy megnyerte az amálékiak elleni ütközetet.

Sámuel kardot ragadott, és ő ölte meg a gonosz Agágot, Amálék királyát. Ezután Rámába ment, és többé nem látogatta meg Sault. Nagyon szomorú volt miatta, és mindennap sírt Saul bűne fölött. Isten nagyon elégedetlen volt Saullal, és elfordult tőle. Segítség és áldás nélkül magára hagyta. Nincs annál szörnyűbb, mint ha valaki elszakad Istentől! Hogyan történhetett ez meg Saullal? Mindez Saul engedetlenségének a következménye volt. Isten ugyanígy bánik majd minden emberrel, aki nem bízta rá magát az Úr Jézusra, hogy mentse meg. Ha Jézus téged még nem menthetett meg, bűneid téged is elválasztanak Istentől. Ha bűneidben maradsz, örök büntetés vár rád.

Ha bántanak a bűneid, örömhírt olvasok neked a Bibliából: „*Higgy az Úr Jézus Krisztusban, és üdvözülsz*” (ApCsel 16,31). Vagyis megmenekülsz a büntetéstől. Hogyan? Elismered, amit Isten rólad mond, hogy bűnös szívvel születél, és nem tudsz a bűntől a magad jóságával megszabadulni? Elhiszed, amit Isten Jézusról mond, hogy Jézus Krisztus a te bűneidért, helyetted halt meg a kereszten? Elhiszed, hogy mivel feltámadt, örökké él, és meg tud menteni? Ha ezekre a kérdésekre igennel válaszoltál, hited jeleként elmondhatod Istennek imádságban, amit beismersz magadról, és amit Jézusról meg a megmenekülésről hiszel. Így megmenekülsz

KIN

Mutassunk rá a központi igazságra!

Az ítélet hangozzon komolyan!

2-5 kép

Sámuel közli Isten döntését Saullal

Rázzuk meg a fejünket és rándítsuk meg a vállunkat annak jeléül, hogy igazán nem bánkódunk.

2-6 kép

Saul megragadja Sámuel köpenyét

KIN

„Hinni” Jézusban azt jelenti, hogy rábízom magam: elfogadom, hogy csak Ő tud megváltani a bűn rablásából. Ezt jól magyarázzuk meg a gyermekeknek, nehogy összekeverjék a fogalmakat. Hinni Jézusban nem ugyanaz, mint szellemekben, a Mikulásban stb. hinni.

Ismétlő játék**Koronázatok meg!***(I. teljes szöveggönyv, ill. CD)*

a büntetéstől. Nem kell örökre távol élned Istentől. Üdvözlés. Már itt a földön Istennel élhetsz, és haláloed után beléphetsz a mennyországba.

Ismétlő kérdések:

1. Hallottunk néhány népről, amelyek Izráel népe ellen harcoltak. Nevez meg néhányat közülük! *(Amálékiak, filiszteusok, ammóniak.)*
2. Egy további népet is megnevezhetsz. *(Ezt a kérdést akkor használjuk, ha két csoport versenyez egymással.)*
3. Miért bűn az, ha nem fogadsz szót a szüleidnek? *(Meggzegem Isten parancsát, amelyik kimondja, hogy tiszteljem a szüleimet.)*
4. Miért rémültek meg annyira az emberek a mennydörgéstől? *(Tudták, hogy Isten figyelmezteti őket, mert abban az évszakban szinte soha nem esett az eső.)*
5. Napjainkban hogyan figyelmeztet Isten a bűneinkre? *(A Biblia által, ill. a tanítók és igehirdetők által, akik elmondják nekünk a Biblia üzenetét.)*
6. Mit tett Saul király, amit csak Sámuelnek volt szabad megtennie? *(Égőáldozatot mutatott be a népért.)*
7. Mit mondott Sámuel, mivel bünteti meg Isten Sault az engedetlensége miatt? *(Családjából nem származik több király Izráelben.)*
8. Honnan tudta meg Sámuel, hogy Saul újból engedetlenné vált Isten iránt, és nem pusztította el teljesen az amálékiakat? *(Isten jelentette meg neki, majd hallotta az állatok bőgését, végül Saul is beszélt neki Agág királyról.)*
9. Kész volt-e Saul azonnal beismerni bűnét, és Isten bocsánatát kérni? *(Nem. Másokat hibáztatott, és megpróbálta igazolni, amit tett.)*
10. Kielégítő-e, ha Saulhoz hasonlóan egyszerűen csak annyit mondasz, hogy bánod bűneidet? Ha azt mondd, hogy sajnáloed, amit tettél, ez vajon azt is jelenti egyben, hogy megkapod Isten bűnbocsánatát? *(Isten azt várja, hogy őszinte bűnbánattal forduljak el bűneimtől, és hittel forduljak oda az Úr Jézushoz.)*

Foglalkoztató feladat***Kísértés vagy engedetlenség?*** *(I. teljes szöveggönyv)*

Keresztrejtvényt és kisebbeknek szóló feladatalapot I. CD-n.

3. lecke

Isten királyt választ

Igehely a tanítóknak

1Sámuel 16

Központi igazság

Isten látja és ismeri a szívedet.

Alkalmazás

KIN: Isten látja bűnös szívedet. Ha elhiszed, hogy az Úr Jézus helyetted halt meg, Isten bűnös szíved ellenére igaznak nyilvánít. Jézusért új embernek lát, aki rendben van Istennel.

KIM: Mivel hittel rábízta magad az Úr Jézusra, Isten igaznak lát. Ha bűnt követsz el, ne keseredj el, hanem valld meg Istennek, és higgy az Ő ígéreteiben továbbra is!

Aranymondás

Ismételjük a Zsoltárok 23,1-et, és magyarázzuk el újra!

Szemléltetőeszközök

- 3-1, 3-2, 3-3, 3-4, 3-5, 3-6 és 4-1 lapozós képek
- Központi igazság és hívőknek szóló alkalmazás (I. CD)

Leckevázlat

Bevezetés

Sámuel bánkódik Saul miatt.

Az események sorrendje

1. Isten szól Sámuelhez. **KI**
2. Isten Betlehembe küldi Sámuelét.
3. Sámuel rátekint Eliábra. **KI**
4. Sámuel megnézi a többi hat ifjút. **KIN**
5. „Csak ennyi fiad van?”
6. Dávid, a pásztor. **KIN**
7. Dávidot hazahívják.
8. Isten Dávidot választja. **KIN**
9. Sámuel felkeni Dávidot.
10. Dávid visszatér a nyájhoz. **KIM**
11. Saul Dávidért küldet.

Csúcspont

Dávid zenél Saulnak.

Befejezés

Saul és Dávid a palotában. **KIN**

3-1 kép

Sámuel

Lecke**1. jelenet**

– Sámuel, miért bánkódsz? – szólította meg Isten Sámuel. – Nem búslakodhatsz örökké Saul miatt, hiszen én már elvettem őt mint Izráel királyát.

Emlékszel, miért vetette el Isten Sault?

Válaszoljanak a gyermekek!

Igen, azért, mert Saul vétkezett: nem tette meg azt, amit Isten parancsolt neki. Igaz, mondta, hogy bánja a dolgot, de Isten tudta, mi van a szívében. Tudta, hogy Saul még mindig a saját útját akarta járni Isten útja helyett. Isten mindenkiről mindent tud. Ő teremtett mindenkit. Ő teremtette a testünket és az értelmünket. Látja és ismeri minden gondolatodat, érzésedet, vágyadat. **Isten látja és ismeri a szívedet (KI)** is. Látta Sámuel szívét is, és tudta, miért szomorkodik Sámuel.

Sámuel Saul bűne miatt szomorkodott. Isten azonban új feladattal akarta megbízni Sámuel.

– Sámuel, végy magadhoz abból az olajból, amelyet felkenetéshez szoktál használni, és indulj Betlehembe, Isai házához! Az ő fiai közül választottam új királyt – hangzott Isten útmutatása. – Ha odaérsz, áldozz föl nekem egy állatot! Hívd meg Isait is az áldozatra, én pedig megmutatom, kit kenjél föl királynak (1Sám16,1–3 alapján).

Sámuel tehát megtöltött egy állati szarvat olajjal, amit a felkenetéshez használt, és elindult Betlehembe.

2. jelenet

Megtették a szükséges előkészületeket, és meghívták a város elöljáróit is. Isai és fiai is eljöttek.

Sámuel le sem tudta venni szemét Isai legidősebb fiáról, Eliábról, egy igen jóképű, magas fiatalemberről. A bibliai időkben a legidősebb fiú volt a család legfontosabb gyermeke. Vajon őt akarja Isten királynak?

– Kiváló uralkodó válnék belőle! – gondolta Sámuel. Még talán halkán, suttogva meg is mondta Istennek, amit gondolt:

– Ugye, őt kell felkennem?

– Nem, Sámuel – jött a válasz az Úrtól. – Te az arcát és a termetét nézed. De nem ő lesz a király. Az Úr nem azt nézi, amit általában az emberek. Az embereknek a külső számít, de Isten a szívet vizsgálja (1Sám 16,6–7 alapján).

Sámuel tévesen gondolkodott. A fiatalembert a külső megjelenése alapján ítélte meg. Mi is gyakran gondolkodunk így. Azt nézzük, hogy valaki milyen külsőleg és mit tesz. Most, amikor rátok nézek, látom, hogy szerettek ide járni, lelkesen énekeltek és figyeltek a bibliai lecke alatt. Többet azonban nem tudok és nem látok. Egy

KI

Tegyük ki a központi igazságot!

Mutassuk meg egy térképen, hogy merre van Rámától Betlehem (délre)! (I. CD)

3-2 kép

Sámuel Betlehembe érkezik

Mutassunk fel egy sólisztgyurmából vagy kartonból készült kosszarvat! (Szarvsablont I. CD-n.)

3-3 kép

Sámuel, Isai és Isai hét fia

KI

Mutassunk rá a központi igazságra!

személy van, aki mindig mindent lát és ismer: **Isten látja és ismeri a szívedet (KI).**

Lát téged, és tudja, milyen vagy igazából. Látja az én szívemet és a te szívedet is. Amikor azt mondom, hogy „szív”, nem csak azt a belső szervet értem, amelyik a vért pumpálja az ereidben. Amikor ezt olvassuk a Bibliában: „Az Úr azt nézi, ami a szívben van” (1Sám 16,7b), Isten azt mondja, hogy látja igazi énedet, azt, aki haláloed után is élni fog örökké. Isten lát, és tudja, mit szeretsz, és mit utálsz. Látja minden gondolatodat, tudja, mire vágyódsz, mi szeretnél lenni. Azt is látja és tudja, hogy te is és én is bűnös szívvel születünk, ezért gondolunk, mondunk és teszünk bűnös dolgokat.

Tudod, miért viselkedik egy macska úgy, mint egy macska, és nem úgy, mint egy nyúl?

Válaszoljanak a gyermekek!

Helyes. Azért, mert macskának született. Mi azért követünk el bűnöket, mert bűnösnek születünk. Úgy születünk, hogy a szívünkben ott van a bűn. Ahhoz, hogy rendbe jöjj Istennel, arra van szükséged, hogy bocsánatot kapjál a bűneidre. Csak így történhet meg az a változás, hogy Isten igaznak lát, és segít abban, hogy elkezdjél máshogyan, Isten szerint gondolkodni, beszélni, élni. Isten sok olyan embert lát most, akik rendben vannak vele, de sok bűnös szívet is lát még, olyan szíveket, mint amilyen Eliábé is volt. Isten a szívet vizsgálja. Ezért nem akarta, hogy Eliáb legyen a király.

Sámuel a második fiú, Abinádáb felé fordult. Talán ő Isten választotta! De nem! Az üzenet most is hasonlóan hangzott:

– Őt sem választottam.

Isai fiait Isten sorba, mind elutasította. Egyikük sem felelt meg királynak, mert Isten nemcsak a külsejüket és izmos testüket látta. Isten sokkal mélyebbre nézett. Mindent tudott Isai fiairól, és mindent tud rólad is. Te eljátszhatod a jó gyereket szüleidnek és tanáraidnak, Istent azonban nem tudod megtéveszteni. Látja szívedben a büszkeséget és az irigységet. Láta, mit mutattál egy tanárodra a háta mögött, mivel rád szólt, hogy ne beszéljess óra alatt. Isten elől soha semmit nem rejthetsz el, mert **Isten látja és ismeri a szívedet (KI)**, és látta a hét testvér szívét is. Ezért hangzott az üzenet mindig így:

– Őt sem választottam.

Isten valaki mást választott. De kit? Éppen ezt nem értette Sámuel sem. Nem Isten küldte el őt Isai házához? Nem Isten mondta, hogy Isai egyik fia lesz a király?

– Nem ezeket választotta az Úr – fordult Sámuel Isaihoz, miután mind a hét fiát odavezette. – Csak ennyi fiad van? – kérdezte ezután Isaitól. – Van még egy fiam – felelte Isai. – A legkisebb.

Rázzuk meg a fejünket minden fiúnál (hétszer)!

Az óvodásokkal számoljuk meg Isai fiait!

KIN

Emeljük fel a mutatóujjunkt, jelezve, hogy van még egy fiú a családban!

Ezt a fiút nem hívták haza az áldozatra. Abban az országban a régi időkben a legfiatalabb gyermek volt a legjelentéktelenebb személy egy családban. Ezért az apa szavai nem leptek meg senkit:

– A mezőn vigyáz a juhokra.

Ez volt a legkisebb fiúnak a dolga. A fiút Dávidnak hívták.

3. jelenet

Most képzeld el, amint Dávid reggelente kivezette az akolból a juhokat, aztán terelgette őket a Betlehemet környező dombokon. Neki kellett a juhokat etetni, itatni és őrizni. Ez bizony sokszor veszéllyel is járt, mivel a környéken nem egyszer oroszlánok és medvék portyáztak zsákmányra lesve. Annak ellenére, hogy a juhok őrzése nem kevés nehézséggel járt, Dávid hűségesen végezte a rábízott feladatot.

Talán aznap Dávid kedvenc hangszerét, a hárfáját is magával vitte a mezőre.

Szeretett énekelni és zenélni. Az Úrnak énekelt. Dávid teljes szívéből szerette az Urat. Tudta, hogy ő is bűnös szívvel született, de hitt Istenben. Elhitte, hogy rábízhatja magát arra a hatalmas Istenre, aki szereti Őt, kész megbocsátani neki, és aki mindig megtartja ígéreteit. Sok időt töltött Istennel és sokat gondolkozott róla. Ez megváltoztatta gondolkodásmódját, amitől változtak Dávid cselekedetei és változott a beszéde is. Egy nap így szólt Istenhez: *„Mert én hűségemben bízom, szívből ujjongok, hogy megsegítesz (megmentesz)”* (Zsolt 13,6). Csak az tud így örülni Istennek, aki elhiszi, hogy Isten megbocsátotta a bűneit, és igaznak látja. Dávidot már nem zavarta, hogy Isten látja és ismeri az ő szívét. **Isten látja és ismeri a te szívedet is (KI)**. De vajon te igaz vagy-e a szemében? Ha már elhitted, hogy az Úr Jézus Krisztus helyetted halt meg, mintha Ő követte volna el a te bűneidet, és helyetted kapta a büntetést, azért, hogy attól téged megmentsen, akkor Isten téged is igaznak nyilvánított. Többé nem fog megbüntetni, mert Jézus egyszer meghalt az összes bűnödért.

KIM

KIN

Ha még nem beszéltél erről Istennel, ma megteheted. Ha szeretnéd, hogy Isten téged is igaznak lásson, de még valamit nem értesz, szívesen beszélgetek veled erről a nagyon fontos kérdéstről. Ha idejössz, amikor a többiek egy feladatot oldanak meg, tudni fogom, hogy beszélgetni szeretnél velem. Az is lehet, hogy a bibliai lecke végére Isten világosságot ad neked, és megérted, miért tudott Dávid annyira örülni Istennek, miközben apja juhait legeltette a mezőn.

Pontosan nincs leírva a Bibliában, hogy hogyan hívatta haza az édesapja. Én elképzeltém a jelenetet.

Dávid egyszerre kiáltozásra lett figyelmes:

– Dávid, Dávid!

Ahogy felpillantott, meglátott valakit, aki éppen feléje szaladt a dombon át. Dávid felismerte édesapja egyik szolgáját.

3-4 kép

Dávid a juhokkal
(Kisebbeknek szóló ötletet l. a teljes szövegkönyvben!)

A gyermekek játsszák el a szolga és Dávid találkozását.

– Dávid! Haza kell jönnöd, mert várnak rád! Siess!

Dávid talpra szökkent, és futva indult haza a mezőn át.

4. jelenet

Dávid izmos, egészséges, pirosposzsgás fiatalember volt. Jóképűnek is tartották.

Amint Sámuel megpillantotta, tudta, hogy kiváló fiatalember áll előtte. De most már nem akart a külső alapján ítéletet alkotni. Akkor azonban az Úr megszólította Sámuel: „*Rajta! Kend fel, mert ő az!*” (1Sám 16,12).

Miért Dávidot választotta Isten királynak? Talán azért, mert olyan jóképű, erős és bátor volt? Talán azért, mert nagyon ügyes volt? Nem. Azért választotta őt Isten, mert Isten Dávidot az ő hitéért igaznak fogadta el. Más szóval Dávid jóban volt Istennel. Emlékszel, mit mondott Isten Sámuelnek? „*Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van*” (1Sám 16,7). Isten tudta, hogy Dávid szíve rendben van. Dávid szerette Istent, és fiatal korában rábízta magát Istenre. Elhitte, hogy Isten úgy gondoskodik róla, mint pásztor a juhairól, és megmenti őt minden veszélytől. Ezt le is írta egyik énekében: „*Az Úr az én pásztorom*”. Tudja valaki, hol találjuk ezt az igeverset a Bibliában? Igen, a Zsoltárok 23,1-ben.

Isten neked is már a pásztorod? Ha még nem törődsz Istennel, akkor Ő még nem lehet a te Pásztorod. Isten éppen az olyan bűnösökért küldte el a világba Fiát, az Úr Jézust, mint te vagy én. Az Úr Jézus Krisztus azért jött, hogy a te bűnödért járó szörnyű büntetést magára vállalja. Azért halt meg a kereszten, hogy a bűnben született emberek bűnbocsánatot és új, örök életet kaphassanak Istentől. Halála után feltámadt a halálból, ezért mindenki, aki hitel hozzá fordul, bocsánatot kap, és igazzá válik Isten szemében. Szeretnél most így hinni benne, és kérni Őt, hogy legyen neked is Pásztorod, mentsen meg és őrizzen meg? Csak Őérte ad Isten bűnbocsánatot, csak Őérte fogad el igaznak. Csak így jöhetsz rendbe Istennel. **Isten látja és ismeri a szívedet (KI)**, ezért tudja, hogy jóban vagy-e már vele. Dávid jóban volt Istennel.

Isten mindvégig tudta, hogy Isainak melyik fia lesz az új király. Amikor Sámuel megértette, hogy Isten választása Dávidra esett, vette az állati szarvat, és olajat öntött Dávid fejére.

Amikor valakit így felkentek, mindenki tudta, hogy annak az embernek Isten különleges szerepet szán. A Biblia nem mondja el, hogy Dávid tudta-e, mi történik vele pontosan. Mindenesetre Sámuel az egész népnek nem mondta el a történeteket. Amikor bemutatták az áldozatot, és véget ért a lakoma, Sámuel visszatért Rámába. Azután már alig említi őt a Biblia.

5. jelenet

Mi történt Dáviddal? Átköltözött a palotába? Abbahagyta a pásztorokodást? Nem! Visszament a juhokhoz.

3-5 kép

Dávid Sámuel előtt

KIN

Beszélgessünk röviden arról, hogy mi lehet az, ami egy gyermek életében nem tetszik Istennek!

Mutassuk be, hogyan zajlott egy felkenetés!

3-6 kép

Sámuel királlyá keni Dávidot

3-4 kép

Dávid a juhokkal

Ha használtuk a flanel táblát a barátokkal, most ismét megmutathatjuk.

KIM

Mutassuk föl a megtért gyermeknek szóló alkalmazást: „Mivel hittel rábízta magad az Úr Jézusra, Isten igaznak lát. Ha bűnt követsz el, ne keseredj el, hanem valld meg Istennek, és higgy az Ő ígéreteiben továbbra is!” (I. CD)

Mennyire örülhetett Isten, amikor látta Dávid viselkedését! Nem kezdett el morogni, hóbörögni, panaszkodni, amikor visszaküldték a juhokhoz. Nem kezdett büszkén rendezkedni: „Én most már fontos ember lettem! Keressetek valakit helyettem a juhok mellé!” Dávid ugyanolyan szerényen, csöndesen élt, mint addig. Vajon te, aki már hiszel az Úr Jézusban, szoktál dicsekedni, amikor jól sikerül a dolgozatod? **Isten látja és ismeri a szívedet (KI)**. Vagyis mindent tud rólad. Mivel egyszer hittél az Úr Jézus Krisztusban, igaznak nyilvánított.

Ám ez nem jelenti azt, hogy soha többé nem fogsz bűnt elkövetni. Isten Jézusért lát téged igaznak. Isten csodálatos ígéreteket ad azoknak, akiket igaznak lát. Azt ígéri, hogy átformálja nemcsak a gondolataidat, hanem a szavaidat, cselekedeteidet is. A vágyaidat is. Az lesz a vágyad, hogy mindenben kedveskedj Istennek. Ahhoz, hogy higgy az ígéreteken, ismerned kell azokat! Az egyik ilyen fontos ígérete így hangzik: „*Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonzságtól*” (1Jn1,9). Ha szereted Istent, téged is bánt, ami Őt bántja. Te is utálsz azt, amit Ő utál. Isten utálja a bűnt. Ezért, ha bűnt követsz el, ne keseredj el. Bánd meg őszintén, mondd el mennyei Atyádnak úgy, ahogy megtörtént, ismerd el, hogy bűn, és jelentsd ki, hogy nem akarsz még egyszer elkövetni, mert úgy akarsz élni, ahogyan az Úr Jézus élt. Tehát szeretetből, az Úr Jézusba vetett hited miatt és az iránta érzett hálából akarsz egyre inkább engedelmeskedni Istennek. Dávid is ezért élt ugyanolyan szerényen és csöndesen, mint addig.

Vajon hogyan kerül Dávid a királyi palotába? Isten azt is megszervezi! Hamarosan megtudod.

Attól a naptól kezdve, hogy Dávidot Sámuel királlyá kente, az Úr Lelke vele volt, és segítette neki azt tenni, ami Isten előtt kedves. Ha te már igaz vagy Isten szemében, a Szentlélek hit által benned él, és segít úgy élned, ahogyan Isten akarja.

6. jelenet

Volt viszont valaki, akitől Isten szintén hitből és szeretetből fakadó engedelmességet várt, de az az ember elfordult Istentől. Saul királyra gondolok.

A bűn Saul szívében egyre csak nőtt. Talán ez volt az oka annak, hogy időről időre egészen kivetkőzött magából. Olyankor szolgálai attól féltek, hogy megbolondul. Abban az időben valakinek támadt egy ötlete.

Ezt az ötletet a királlyal is megosztották:

– Engedd, hogy találjunk valakit, aki jól tud hárfán játszani. Ha ismét meglepnek a sötét gondolatok, zenélhetne neked, és a zene talán megnyugtatja az idegeidet.

– Ez jó ötlet! – válaszolt Saul. – Keressetek valakit! – adta ki a parancsot.

– Én ismerek egy ilyen embert – szólalt meg az egyik legény. – Csodálatosan zenél. Bátor, bölcs, és Isten van vele. Betlehemben él. Isai egyik fia (1Sám 16,14–18 alapján).

Kitalálod, kire gondolt az a szolga? Igen, Dávidra.

Isai nemsokára üzenetet kapott a királytól: *Küldd el hozzám Dávidot, azt a fiadat, aki a juhokat őrzí!* Röviddel ezután Dávid már a palotában volt.

Saulnak nagyon megtetszett Dávid, és a zenéjét is nagyon élvezte. Amikor Saul rossz állapotba került, azonnal Dávidért küldtek, hogy játsszon a hárfáján a királynak.

Ugye, milyen furcsa ez az egész? Saul, a királyt Isten elvetette a bűne miatt. Egyszer eljön majd a nap, amikor már nem Saul lesz Izrael királya. Az pedig, aki most ott ült Saul lábainál, és a hárfáját pengette, követi majd őt a trónon. Minderről Saul mit sem tudott. Az egyik nem bízott Istenben, ezért életében ott volt a bűn, és nem lehetett rendben Istennel. A másik bízott Istenben, ezért Isten igaznak látta, és rendben volt Istennel.

Veled mi a helyzet? **Isten látja és ismeri a szívedet (KI)**. Mit lát benned? Ha még nem hittél az Úr Jézusban, Isten látja a bűnt az életedben. Az Úr, aki a Biblia szerint *„minden szívek ismerője”* (ApCsel 1,24) mondja ezt: *„nincsen igaz ember egy sem”* (Róm 3,10). Csak azok a gyermekek vannak rendben Istennel, akik hittel rábízta magukat az Úr Jézusra, és hiszik, hogy az Úr Jézus az ő Pásztoruk. Isten egyedül Jézus Krisztusért láthat téged igaznak.

Ezért te semmi láthatót nem tehetsz. Csak úgy jöhetsz rendbe Istennel, ha hiszel az Úr Jézusban. Erről így ír a Biblia: *„Isten... igazzá teszi azt..., aki Jézusban hisz”* (Róm 3,25–26). Ha szeretnéd, hogy Isten igaznak lásson, és te is elmondhasd magadról, hogy *„az Úr az én Pásztorom”* (Zsolt 23,1), egyetlen feltételt teljesíthetsz: rábízod magad. Most is megbeszélheted Istennel azt, hogy mit ismersz el magadról és a bűnről, mit hiszel az Úr Jézusról, és mit hiszel, miért láthat téged Isten igaznak. Ezt a helyeden ülve itt és most megteheted magadban, amikor rövid ideig csendben leszünk. Ha így most hittel rábízod magadat az Úr Jézusra, Isten igaznak fogad el téged is. Amikor rád néz, ezentúl nem látja már a bűneidet, hanem Jézusért tisztának látja az életedet. Szentlelke segít megváltoztatni gondolataidat, beszédedet, cselekedeteidet. Segít jobban megismerned az Úr Jézust, hiszen úgy szeretheted Őt egyre jobban, ha megismered. Az Úr Jézust a Bibliából ismerheted meg, ezért olvasd rendszeresen Isten Igéjét, és hidd el azt, amit olvasol! Úgy mutathatod meg Istennek, hogy szereted, és elhiszed, amit Ő mond, ha engedelmeskedsz neki. Ezt csak azzal az „új szívvel” tudod megtenni, amelyet Isten ígér azoknak, akik rábízta magukat az Úr Jézusra: *„Új szívet adok nektek”* (Ez 36,26)

4-1 kép

Dávid zenél Saulnak

KIN

Ismétlő játék

Isai fiai

(I. teljes szövegekönyv)

Ismétlő kérdések

1. Miért szomorkodott Sámuel? *(Mert Saul király vétkezett, és Isten elvetette őt.)*
2. Milyen feladatot bízott Isten Sámuelre? *(Vegyen olajat, és kenje föl Isai egyik fiát.)*
3. Hogy hívták Isai legidősebb fiát? *(Eliáb.)*
4. Sámuel azt gondolta, hogy a délceg, jóképű Eliábot kell fölkennie. Mit mondott Isten? *(1Sámuel 16,7: „Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van”)*
5. Hol volt Isai legkisebb fia az áldozat idején? *(A mezőn vigyázott a juhokra. Dávidnak hívták.)*
6. Melyik hangszert kedvelte Dávid különösen? *(A hárfát.)*
7. Idézz valamit abból, amit Dávid írt, és a Bibliában található! *(Pl. a 23. Zsoltárt – bármelyik verset lehet idézni.)*
8. Hová ment Dávid, miután Sámuel királlyá kente? *(Visszament őrizni a család juhait.)*
9. Miért rendelték Dávidot Saul palotájába? *(Játszania kellett a hárfáján, hogy megnyugtassa Sault, amikor nyugtalan, zavart állapotba került.)*
10. Mi volt a nagy különbség Saul és Dávid élete között? *(Dávid rendben volt Istennel, Saul nem volt rendben Istennel.)*

Foglalkoztató tevékenység

Ki bűnös? (I. teljes szövegekönyv)

Az aranymondáshoz kapcsolódó feladatlapot I. CD-n.

4. lecke

Dávid és Góliát

Igehely a tanítóknak

2Sámuel 17,1–54

Központi igazság

Isten mindennél és mindenkinél hatalmasabb.

Alkalmazás

KIN: Hidd el, Istennek minden helyzetben van hatalma jó megoldást adni!

KIM: Hidd el, hogy Isten ad bátorságot azt tenned, ami helyes!

Aranymondás

„Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem” (Zsoltárok 23,2).

(Ha a 2., 4. és 6. lecke kinyomtatott aranymondását egymás mellé tesszük, összefüggő képet kapunk.)

Szemléltetőeszközök

- 4-2, 4-3, 4-4, 4-5 és 4-6 lapozós képek
- központi igazság és hívőknek szóló alkalmazás (I. CD)

Néhány megjegyzés Góliát termetével kapcsolatban

- Könyök – a könyök és az ujjhegy közötti távolság (kb. 45 cm)
- Arasz – általában fél könyöknek veszik
- Góliát magassága 6 könyök és egy arasz, vagyis 2 méter 70 cm + 22 cm, kerekítve: 3 méter.

Leckevázlat

Bevezetés

„Na, ti nagy hősök! Ki mer velem megívni?”

Az események sorrendje

1. Góliát kihívása.
2. Az izráéliek megrémülnek. **KI**
3. Dávid meglátogatja testvéreit.
4. Góliát gúnyolja Izráelt. **KIN**
5. Dávid: „Ki ez?”
6. Eliáb bírálja Dávidot.
7. Saul Dávidért küld.
8. Dávid: „Az Úr megszabadít!”. **KIN**
9. Dávid felpróbálja Saul fegyverzetét.
10. Dávid kiáll Góliáttal. **KIM**
11. Góliát: „Kutya vagyok én?”
12. Dávid: „Isten nevében jövök ellened.”

Csúcspont

Dávid megöli Góliátot.

Befejezés

A filiszteusok vereséget szenvednek **KIM, KIN**

Góliát szavait mély hangon kiáltjuk!
Majd váltsunk suttogásra!

Góliát szavait felvehetjük magnóra
valamilyen zenei vagy zörejkíséret-
tel. Miközben lejátszunk a hangfel-
vételt, tartsunk szemkapcsolatot a
gyermekkel! Álljunk készen, hogy
zökkenőmentesen folytassuk a lec-
két!

4-2 kép

Góliát

Ha szeretnénk elkerülni, hogy né-
hány gyermek felismerje a tör-
ténetet, hivatkozhatunk Góliátra
olyan kifejezésekkel, mint: az óriás,
a filiszteus, az erős harcos. Valódi ne-
vét csak a legvégén áruljuk el!

Lecke

– Na, ti nagy hősök! Ki mer velem megvívni?!

Az egész völgykatlan visszhangozta ezeket a szavakat.

– Ha én győzök, ti szolgáljátok az én népemet. Ha a ti emberetek
győz, az én népem fog titeket szolgálni. Na, mi lesz? Inába szállt
a bátorságotok? Küldjete már valakit, hogy megküzdhessünk!
(1Sám17,8–11 alapján).

1. jelenet

Senki nem mert kiállni. Mindenki reszketett a félelemtől.
Sziklahasadékokba és a hegytetőn sorakozó sátrakba rejtöztek.

Az izráeli katonák a túlsó hegyoldalt fürkészték, ahol a filiszteus
sereg táborozott. Az izráeliek régóta ellenséges viszonyban áll-
tak a filiszteusokkal, akik most ismét háborút indítottak ellenük.
Mégsem az ellenséges sereg rémisztette meg az izráeli katonákat.
Mindnyájan egy pontot bámultak halálra váltan.

Lenn a völgyben egy háromméteres, rendkívül izmos óriás állt. Az
ő látványa és ordítóása okozta a rémületet.

*Érzékeltesük a 3 métert a terem vagy valamilyen jól látható tárgy
méreteihez viszonyítva!*

Rézsisakot viselt. Testét rézpáncél védte. Még a lábát is páncél
fedte. Kezében vastag, hosszú lándzsát tartott. Az oldalára erősí-
tett hüvelyben nehéz, éles kard lógott. Az óriást Góliátnak hívták
(1Sám17,4–7 alapján).

Ki mert volna megvívni egy ilyen félelmetes harcossal? Saul biz-
tosan nem, pedig kimagaslott Izráel népe közül. Dávid három
testvére, Eliáb, Abinádáb és Sammá sem vállalkozott a párviadal-
ra, noha Saul hadseregében szolgáltak. Izráel egyetlen katonája
sem szánta el magát a harcra. Csak bámulták a nagytermetű har-
cost, és elfelejtették, hogy **Isten mindennél és mindenkinél ha-
talmasabb (KI)**. Az óriás valóban nagyon erős volt, de Izráelnek
emlékeznie kellett volna arra, hogy Istené minden hatalom, ezért
bármit megtehet. Elfelejtette volna Izráel népe azokat a történe-
teket Isten végtelen hatalmáról, amelyeket szüleik és nagyszüleik
beszéltek el nekik? Hát nem Isten szabadította meg őket a ha-
talmas egyiptomi hadsereg kezéből? Hát nem énekelt akkor így
a nép: „*Jobbod, Uram, erőtől dicsó, jobbod, Uram, ellenséget zúz
szét*” (2Móz 15,6)? Hát nem Isten parancsára dőltek le Jerikó be-
vehetetlennek vélt, vastag falai? Hát nem Isten erejével nyertek
meg reménytelennek tűnő csatákat? Volt idő, amikor Izráel népe
Istenhez fordult segítségért, mert elhitte, hogy Isten minden le-
hetetlent megtehet. Mivel ezt hitték, Isten megmutatta nekik
végtelen hatalmát.

Annak idején Izráel hitt Istenben, most azonban Saul szegény,
riadt katonái nem tudtak hinni. Pedig Istenük az az élő Isten volt, aki
a mennyet és a földet megteremtette. Semmiben nem hasonlított
a filiszteusok isteneihez, amelyeket emberek alkottak maguknak.

KI

Abban az élő Istenben kellett volna hinniük és bízniuk, aki **mindennél és mindenkinél hatalmasabb (KI)**. Ő megszabadíthatta volna őket a leghatalmasabb filiszteustól is.

Csak bámulták a nagytermetű harcost, és senki sem volt kész kiállni vele. Az egész hadseregben egyetlen ember sem akadt, aki hitte volna, hogy Isten segítségével legyőzheti Góliátot. Az egyetlen valaki, aki teljesen megbízott Istenben, abban a pillanatban még csak a csatamező irányába tartott. Az a valaki rendben volt Istennel. Hitte, hogy **Isten mindennél és mindenkinél hatalmasabb (KI)**, ezért Isten igaznak fogadta el.

2. jelenet

Igen, valóban Dávid közeledett.

Miután zenélt Saulnak, visszatért a juhokhoz. Aznap korán reggel más gondjaira bízta a juhokat, mivel más megbízatást kapott apjától, Isaitól.

– Indulj el a katonák táborába, és nézd meg, jól vannak-e bátyáid. Vidd el nekik ezt a zsák gabonát és ezeket a cipókat! Ezt a tíz sajtot pedig vidd el a parancsnokuknak! (1Sám 17,17–18 alapján).

Nem kis feladat ilyen nagy teherrel egy ilyen hosszú útnak nekiindulni! Majdnem 30 km-t kellett megtenni a hegyekben! Ám Dávid örömmel engedelmeskedett édesapjának, és már közeledett a táborhoz.

3. jelenet

Amikor közelebb ért, bizonyára hallotta a harci zajt. A két sereg éppen akkor fejlődött csatarendbe a völgy két oldalán, a hegyoldalakon.

Már hat hete táboroztak ott. Micsoda látvány lehetett egy fiatal fiúnak a sok harci sátor és a két hadsereg! Dávid valakire rábízta azt, amit hozott, és elszaladt, hogy megkeresse testvéreit.

Hirtelen mindenki ugyanarra a pontra függesztette a tekintetét. Dávid is abba az irányba nézett, és akkor meglátta, amint az óriás kilépett a filiszteusok közül, és döngő léptekkel az izráeli sereg felé közeledett.

A nehéz fegyverzet szinte szikrázott a napsütésben. Maga a fegyverzet több mint 50 kg-ot nyomott, és elég félelmetesnek tűnhetett! (A tömör fából készült lándzsának csak a vashegye csaknem 7 kg volt!) Dávid soha életében nem látott még ilyet. Egyszer csak az óriás megállt, és elüvöltötte azokat a szavakat, amelyeket az izráeli katonák immár negyven napja minden reggel és este végighallgattak:

– Harcba hívom ma Izráel hadseregét! Adjatok egy férfit, aki öszszeméri velem az erejét!

Valójában Istent és Isten népét ócsárolta. Góliát abban hitt, hogy a filiszteusok istenei hatalmasabbak Izráel Istenénél. Azt gondolta, hogy termete, ereje és fegyverzete segítségével bárkit képes le-

Mutassunk a központi igazságra: „Isten mindennél és mindenkinél hatalmasabb.”

4-3 kép

Isai útnak indítja Dávidot

Edersheim szerint az akkori sajtok „inkább hasonlítottak a mai krémsajtokra”.

Adjunk krémsajtot és kenyérfalatkákat a gyermekeknek! Erre bizonyára hosszú ideig emlékeznek majd. Az óvodások ízlelés és tapintás útján is tanulnak.

4-4 kép

Góliát csúfolja Izráelt

Kérjünk meg előre egy gyermeket, hogy ennél a pontnál hangosan, érzékletesen mondja el Góliát szavait!

KIN

győzni. Góliát tehát a saját természetében, erejében, fegyverzetében és a filiszteusok kézzel csinált isteneiben bízott. Ha valaki nem az élő Istenben hisz, hanem bármi vagy bárki másban, bűnt követ el. Góliát bűnt követett el Istennel szemben. Talán te is hasonlítasz rá. Kiben vagy miben bízol? Mit gondolsz, ki vagy mi tud megmenteni bűneid büntetésétől? Talán azt gondolod, hogy téged semmitől és senkitől nem kell megmenteni. Talán azt gondolod, saját jó cselekedeteid mentenek meg. Ha ilyeneket gondolsz, bűnt követsz el Isten ellen. Isten világosan és keményen beszél erről a Bibliában: „Átkozott..., aki emberben bízik, és testi erőre támaszkodik” (Jer 17,5). Az „átkozott” azt jelenti, hogy Isten elfordul tőle, és megvonja tőle erejét, segítségét. **Isten mindennél és mindenkinél hatalmasabb (KI)**. Ezért te is bátran rábízhatod magadat. Ne kövesd Góliát példáját, aki a saját természetében, erejében, fegyverzetében és a filiszteusok kézzel csinált isteneiben bízott.

Azok a szobrok nem éltek, ezért nem is tehettek semmit Góliátért.

– Gyertek, vívjunk meg egymással! – mennydörögte Góliát. Dávid is hallotta az ordítást. Sok izráeli katona megint elfutott ijedtében. Dávid haragra lobbant. – Ki ez a filiszteus? Hogy meri gyalázni az élő Isten seregét?

A katonák bizonyára furcsán néztek rá. Így még senki nem beszélt az izráeli oldalon, még maga a király sem! A király annyit tett, hogy nagy jutalmat ajánlott fel annak, aki megöli az óriást, de erre senki sem vállalkozott. Dávidon kívül senki sem gondolt arra, hogy Istent kellene segítségül hívni. Egyedül Dávid hitte, hogy **Isten mindennél és mindenkinél hatalmasabb (KI)**.

Eliáb, Dávid bátyja dühösen utasította rendre:

– Mit keresel itt? Otthon kellene őrizned apánk juhait! Ismerlek! Tudom, milyen büszke és gonosz a szíved! Azért jöttél, hogy bá-mézkodj, és csatát láss!

Dávidnak biztosan nem estek jól ezek a hazug szavak, mégis szelíden válaszolt:

– Nem csináltam semmi rosszat. Csak feltettem egy kérdést (1Sámu 17,28–29 alapján).

Azzal tovább kérdezősködött, de mindig ugyanazt a választ kapta: mindenki félt megvívni Góliáttal.

4. jelenet

Közben a király is meghallotta, hogy mi történt. Dávidért küldött.

Dávid szavai nagyon meglepték:

– Ne félj! Majd én megvívok azzal az óriással!

Dávid, egy pásztorfiú harcba szállna? Lehetetlen!

– Ezt nem engedhetem – mondta Saul. – Te még egészen fiatal vagy, Góliát pedig régi, harcedzett katona (1Sám 17,32–33).

Drámaian adjuk elő Dávid kérdését, és kérjünk meg valakit, hogy válaszoljon. Vajon mit mondhattak az izráeli katonák?

Váltogassuk a hangunkat, és úgy adjuk elő Eliáb és Dávid párbeszédét!

4-5 kép

Dávid Saul előtt

Dávid meg volt győződve arról, hogy helyesen cselekszik. Tisztában volt azzal, hogy fiatalabb, alacsonyabb és gyengébb, mint az óriás. Valóban nem értett a bajvíváshoz. De azt is tudta, hogy nyugodtan rábízhatja magát Istenre, aki **mindennél és mindenkinél hatalmasabb (KI)**. Azt akarta, hogy Saul is tudja ezt.

Ezért így szólt:

– Pásztor vagyok. Apám juhait őrzöm. Megtörtént már, hogy oroslán vagy medve támadt a nyájra, és elragadott egy bárányt. Én azonban harcoltam a bárányért. A vadállat nyomába eredtem, megöltem, és kiszabadítottam a bárányt. Ha a feldühödött vad ellenem támadt, megragadtam a sörényénél vagy a bundájánál fogva, és leterítettem. *(Tartsunk rövid szünetet!)* Ezt fogom tenni azzal a filiszteus óriással is, amiért az élő Istent szidalmazta (1Sám 17,34–36).

Saul megértette, hogy Dávid elszánta magát a viadalra. De hogyan is győzhetné le ez a fiatal fiú azt a hatalmas harcost? Dávid erre is választ adott.

„Az Úr, aki megmentett engem az oroslán és a medve karmától, meg fog menteni ennek a filiszteusnak a kezéből is” (1Sám 17,37). Dávid tudta, hogy Isten sohasem hagyja őt cserben. A múltban már sokszor tapasztalta Isten bátorítását és erejét. Dávid mindig hitte, hogy **Isten mindennél és mindenkinél hatalmasabb (KI)**, és ad neki bátorságot azt tennie, ami helyes. Dávid úgy ismerte Istent mint Megváltóját, és úgy is hitt benne. A Bibliában, a 2Sámuel 22,3-ban „hatalmas szabadítónak” nevezi Istent. De mit is jelent bízni valakiben? Elhiszed, hogy az, akiben bízol, meg tudja tenni helyetted azt, amit te nem tudsz megtenni.

Meg tudod-e menteni magad egy balesettől, ha eljársz egy fitness-terembe, és erősíted az izmaidat? Nem. Meg tudja-e egy kabala plüss maci akadályozni, hogy egy felnőtt elvegye a pénzedet? Nem. Semmissé tudod-e tenni azt a büntetést, amely azért jár neked, mert eddig nem abban az élő Istenben bíztál, aki **mindennél és mindenkinél hatalmasabb (KI)**? Nem. Van-e valaki, aki meg tud menteni egy balesettől? Igen, az Úr Jézus. Van-e valaki, aki meg tudja akadályozni, hogy egy felnőtt elvegye a pénzedet? Igen, az Úr Jézus. Van-e valaki, aki semmissé teheti a bűneidért járó büntetést? Igen, az Úr Jézus. Egyetlen módon tehetette semmissé a büntetést: átvállalta helyetted. Azt mondtuk, hogy ha nem az élő Istenben bízol, bünt követsz el. A bűnért halálbüntetés jár. Ezt vállalta át helyetted az Úr Jézus, Isten egyszülött Fia. Helyetted halt meg, és érted támadt föl a harmadik napon. Egyetlen módon léphetsz kapcsolatba a mindenható Istennel: ha hiszel az Úr Jézusban. Ha elhiszed, hogy neki azért kellett meghalnia, mert te nem az élő Istenben bíztál. Amikor úgy gondoltad, hogy Istennél van hatalmasabb, nagyobb és erősebb, tulajdonképpen szidalmaztad Istent, akár csak Góliát. Azzal, ha ma hiszel az Úr Jézusban, azt jelzed Isten felé, hogy szeretnél egészen máshogyan gondolkodni és élni, mint eddig. Isten várja ezt a jelzést, és ha megkapja,

KIN

A gyermekek többször is előadhatják ezt a jelenetet.

Jézusért igaznak fogad el. Elfedezi, ill. hajlandó elfelejteni minden bűnödöt. Ezt nevezzük más szóval bűnbocsátnak. Kész minden helyzetben felvértezni téged az Ő erejével és bátorságával. Ez történt Dáviddal is. Ezért nevezte Istent „hatalmas szabadítónak”.

Ezzel a hittel a szívében kérhette, hogy megvívhasson az óriással.

Végül Saul beleegyezett:

– Menj! Az Úr legyen veled!

Mielőtt azonban útjára bocsátotta volna Dávidot, kihozatta a saját fegyverzetét. – Erre nagy szükséged lesz – mondta.

Dávidot gyorsan beöltöztették Saul nehéz páncéljába. Rézsisakot tettek a fejére. Dávid felcsatolta Saul kardját, majd megpróbált járkálni. Nem sikerült!

– Nem viselhetem ezeket – csóválta a fejét. – Nem tudok mozogni bennük. Csak akadályoznak!

Ezzel mindent levetett magáról (1Sám 17,38–39).

Azt vette magához, ami mindig nála volt a mezőn. A juhokat egy bottal és egy parittyával védelmezte, amellyel köveket lőtt ki.

Most is megelégedett ennyivel. Vajon mire gondolhatott Saul, amint a távozó Dávid után nézett? Tekintetével kísérté, amint elhaladt az izráeli hadsereg katonái mellett, és lassan ballagott le a hegyoldalon a völgybe.

Útközben Dávid megállt egy kis pataknál. Felvett öt, sima követ, és becsúsztatva azokat a derekáról lelógó tarisznyájába.

5. jelenet

Az óriás meglátta a feléje közeledő Dávidot, és elébe ment.

A völgy mindkét oldalán minden tekintet rájuk szegeződött. Látták a páncélba öltözött óriást, hatalmas lándzsával és karddal a kezében. És látták a pásztorfiút, aki lándzsa és kard nélkül közeledett az óriás felé. Dávid szíve biztosan hevesen vert, mégsem mutatta, hogy fél.

Dávid a mindenható Úrra bízta magát. Tudta, hogy nem a páncél menti meg őt. Tudta, hogy nem bízhat bajvívó képességében sem, hiszen tapasztalatlan volt a harcban. Tudta, hogy jóval fiatalabb és gyengébb, mint ellenfele. Tudta, hogy a saját erejével soha nem tudná legyőzni. Ha te már úgy hiszel Istenben, mint Dávid, tudnál mondani egy esetet, amikor hasonlóan nehéz helyzetben voltál? Megtörtént már veled, hogy meg kellett volna tenned valamit, de nem merted? Talán el kellett volna mondanod valakinek az iskolában, hogy rábízad magadat az Úr Jézusra, de nem mondtad el. Talán rajtad kívül nincsen más hívő gyermek az osztályban. Attól félsz, ha kiderül, nem fognak veled játszani. Talán még ki is csúfolnak.

Bizony nehéz ilyen helyzetben megvallani, hogy téged Isten már igaznak lát Jézusért. Isten szeretne segíteni neked. Hallgasd, mit

KIM

Mondjanak a gyermekek példát arra, amikor ők is szembekerültek egy „Góliáttal”! Ez segít nekik magukra alkalmazni a tanítást.

Mutassuk meg a megtért gyermeknek szóló alkalmazást: „Hidd el, hogy Isten ad bátorságot azt tenned, ami helyes!” (I. CD)

mond a Bibliában: „*Megparancsoltam neked, hogy légy erős és bátor. Ne félj, és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr, mindenütt, amerre csak jársz!*” (Józs 1,9). Hidd el Isten kijelentését! Hidd el, hogy Isten ad bátorságot azt tenned, ami helyes! Isten még az alkalmat is megadja. Nem feltétlenül kell az egész osztály előtt, hangosan kijelentened, hogy hiszel az Úr Jézusban. De talán amikor ketten vagy hárman együtt játszotok, és valaki elkezd csúnyán beszélni, vagy disznó vicceket mesélni, mondhatsz valami ilyet: „Kérlek, ne beszélj így. Nekem ez fáj. Én hiszek az Úr Jézusban, és fáj, hogy te ezzel Istent csúfolod.” Ehhez bátorság kell, de Isten azt mondta, veled van, és segít, ha bízol benne. Ez a saját erődből nem megy. Dávidnak sem ment volna. Ő is Istentől kérte a bátorságot. Teljesen rábízta magát arra az Istenre, aki **mindennél és mindenkinél hatalmasabb (KI)**.

Tudta, hogy a saját erejével soha nem tudná legyőzni ellenfelét. Azok, akik nem bíztak Istenben, biztosan azt gondolták, hogy Dávid megőrült. Amikor Góliát meglátta, ki az, aki közeledik, arca eltorzult a dühtől. Magából kikelve ordított:

– Kit küldtök ellenem? Egy egyszerű parasztfiút?!

Amikor megpillantotta a botot Dávid kezében, így folytatta:

– Kutya vagyok én, akit bottal akarsz elkergetni?

Átkozódott és szitkozódott:

– Gyere csak, gyere! Hadd adjam a testedet a madaraknak és a mezei vadaknak!

Azzal fenyegette Dávidot, hogy megöli, és a testét otthagyja eledeül a farkasoknak és a keselyűknek.

Ha nagyon kicsi gyermekeket tanítunk, ne említsük azokat a részeket, amelyekben arról van szó, hogy állatok eszik meg egy ember holttestét! Azt se részletezzük, hogy Dávid levágja Góliát fejét!

Micsoda egy szörnyű, visszataszító ember! Milyen félelmetes helyzetbe került most Dávid!

Mégsem futott el. Tiszta hangon valahogy így válaszolt:

– Te úgy jössz ellenem, hogy a kardodban, a lándzsádban meg a páncélodban bízol. Azt hiszed, hogy azok majd győzelemre segítenek. Én nem fegyverekben bízom. Én abban bízom, akit te szidalmazol. Izráel mindenható Istenének a segítségével én ma megöllek téged. A madarak és a mezei vadak a te testedet és a te hadseregged katonáinak a testét eszik meg. Akkor majd az egész föld megtudja, hogy van Isten Izráelben. Mindenki megtanulja, hogy nem a kardokban meg a lándzsákban kell bízni, hanem csakis az élő Istenben, aki **mindennél és mindenkinél hatalmasabb (KI)**. Ez az Úr harca. Ezért te ma meghalsz (1Sám 17,45–47 alapján).

Elképelem, hogy az óriást majd' szétvetette a düh. Bizonyára megmarkolta lándzsáját, és elindult Dávid felé. Talán arra gondolt, hogy gyorsan végez ezzel a taknyos gyerekkel, aki szembe mert szállni vele.

Érzékeltessük Góliát gyűlöletét és megvetését arcjátékunkkal is!

4-6 kép

Dávid eltalálja Góliátot

Emeljük magasba karunkat, lendítsük meg körkörös irányban! Így mutatassuk be, hogyan kellett parittyával löni!

Bumm-bumm-bumm-bumm – csak úgy döngött a föld a léptei alatt. Páncélja csengett-bongott, amikor meglóbálta azt a szörnyű nagy lándzsát.

Dávid ekkor futásnak indult. Nagyon gyorsan futott. *(Szünet.)* De nem az óriás elől futott, hanem pont az óriással szembe!

Kivett egy követ a tarisznyájából. Beletette a parittyájába. Minden erejét összeszedve meglóbálta a parittyát, és a kő kiröpült. Sűvítve szelte a levegőt, és váratlanul Góliát homlokába fúródott, pontosan a sisak széle alatt.

Góliát úgy dőlt el, mint egy kivágott fa. *(Szünet.)* Mozdulatlanul, csendesen feküdt ott.

Dávid odaszaladt, fölemelte Góliát nehéz kardját, és levágta vele az óriás fejét. Meghalt a filiszteusok bajnoka, és egy pásztorfiú ölte meg. A filiszteusok nem hittek a szemüknek! Otthagyták sátraikat, és futásnak eredtek. Az izraeli katonák szívéből eltűnt a félelem. Hangoz örömujjongással szaladtak elő rejtekhelyeikről. Üldözőbe vették a filiszteusokat, és sokakat megöltek közülük. A hatalmas filiszteus hadsereg vereséget szenvedett. Dávid lett a nap hőse. Az egész nép őt dicsérte.

De hogyan volt erre képes? A válasz egyszerű: elhitte, hogy **Isten mindennél és mindenkinél hatalmasabb (KI)**, ezért rábízta magát erre a hatalmas Istenre. Ezt tükrözik Góliátnak mondott szavai is: „*az Úr kezében van a háború, és Ő ad a kezünkbe benneteket*” (1Sám 17,47). Dávidnak igaza volt. Bízott Istenben, és Isten nem hagyta cserben.

KIM

Miután arra biztattuk a megtért gyermekeket a lecke során többször is, hogy higgyenek a hatalmas Istenben, aki tud nekik bátorságot adni, segítsünk nekik alkalmazni is ezt az igazságot hétköznapi életükben! Adjunk nekik olyan feladatot, amelyet a hét során végezhetnek el!

KIN

Ha te már rábízta magadat erre a hatalmas Istenre, hidd el, hogy minden nehéz helyzetben számíthatsz rá. Bátorságot ad, amikor egyedül vagy. Erőt ad nemet mondani kísértés idején. Te is mondd el Istennek, amit egyszer Dávid mondott: „*Ha félek is, benned bízom!*” (Zsolt 56,4).

Talán még nem hasonlítasz Dávidra. Még soha nem bíztad rá magad Istenre, mert eddig azt hitted, egymagad is elbánysz a bűnnel. Ne feledd: semmit nem tehetsz a bűn ellen. A bűn kérdését csak Jézus Krisztus tudja megoldani, mert Ő szenvedte el helyetted a büntetést, amikor meghalt a kereszten. Isten feltámasztotta Őt a halálból. Most is él.

Ha ma hiszel benne, helyreáll a kapcsolat közted és Isten között, mert Isten igaznak lát, mintha nem követtél volna el bűnt életedben. Isten örökre veled marad, és megment az ítélettől, ami az örök halál. Az Úr Jézus maga ígérte ezt: „*aki... hisz én bennem, az nem hal meg soha*” (Jn 5,24). Ez azt jelenti, hogy ha a tested meg is hal egyszer, életed Isten országában folytatódik örökké. Most itt, a helyeden ülve beszélhetsz Istennek. Kész vagy-e így hinni az Úr Jézusban?

Ismétlő kérdések

1. Milyen ellenség támadta meg Izráel népét? *(A filiszteusok.)*
2. Miért voltak a filiszteusok biztosak abban, hogy megnyerik a csatát? *(Mert Góliát az ő oldalukon állt.)*
3. Hogyan viszonyultak az izráeli katonák Góliáthoz? *(Féltek tőle.)*
4. Miért nem kellett volna az izráelieknek félniük? *(Mert Istenbe vethették volna a bizalmukat.)*
5. Miért ment Dávid a katonák táborába? *(Hogy élelmet vigyen testvéreinek.)*
6. Miért lett Dávid dühös, amikor meghallotta az óriás szavait? *(Góliát az élő Istent gyalázta.)*
7. Mire gondolt Saul, amikor Dávid meg akart vívni Góliáttal? *(Hogy Dávid túl fiatal, és nincs harci tapasztalata.)*
8. Mivel fenyegette Góliát Dávidot? *(Hogy testét a madaraknak és a vadállatoknak adja.)*
9. Miért tudta Dávid legyőzni az óriást? *(Mivel Istenben bízott.)*
10. Mi történt az óriás halála után? *(A filiszteusok vereséget szenvedtek, és Dávidot hőssé avatták Izráelben.)*

Foglalkoztató tevékenységek**Játsszuk el!** *(I. teljes szövegkönyv)***Óriás kirakók** *(I. teljes szövegkönyv)***Bátorság-igék** *(I. teljes szövegkönyv)***Ismétlő játék****Pásztortarisznya***(I. teljes szövegkönyv)*

További feladatlapokat I. CD-n.

5. lecke

Egy barát és egy ellenség

Igehely a tanítóknak

1Sámuel 18,1–16; 19,1–10; 20

Központi igazság

Isten azt akarja, hogy gyermekei szeressék egymást.

Alkalmazás

KIN: Ennek a leckének a központi igazsága a megtért gyermekekre vonatkozik. Mivel erre az igazságra nagy szüksége van a megtért gyermekeknek, ez alkalommal erre összpontosítanak a tanítások. A nem megtért gyermekeknek az alkalom egy másik pontján továbbítsunk evangéliumi üzenetet!

KIM: Szeress minden keresztyént!

Aranymondás

Ismételjük a Zsoltárok 23,1–2-t!

Szemléltetőeszközök

- 5-1, 5-2, 5-3, 5-4, 5-5 és 5-6 lapozós képek
- Központi igazság és hívőknek szóló alkalmazás (I. CD)

Leckevázlat

Bevezetés

Jancsi és Peti.

KI

Az események sorrendje

1. Jónátán és Dávid barátok lesznek. **KIM**
2. A féltékeny Saul megpróbálja megölni Dávidot.
3. Saul megparancsolja Jónátánnak, hogy ölje meg Dávidot.
4. Jónátán figyelmezteti Dávidot. **KIM**
5. Jónátán beszél Saullal.
6. Saul ismét megpróbálja megölni Dávidot.
7. Dávid Jónátánt keresi. **KIM**
8. Dávid és Jónátán terve és ígérete. **KIM**
9. Saul megpróbálja megölni Jónátánt.

Csúcspont

Jónátán hírt visz Dávidnak.

Befejezés

Dávid elbúcsúzik Jónátántól.

KIM

Lecke

Jancsi és Peti nagyon szerették a focit.

Mindketten kapusok voltak. Amikor edzőmérkőzéseket játszottak az iskolában, mindig egymás ellen játszottak.

Az iskola focicsapata minden évben összemérte erejét a szomszéd iskola csapatával. Közeledett a nagy nap. De vajon kit fognak beválogatni a kezdőcsapatba? Csak az egyikőjük játszhat. Mindketten nagyon jól védtek, és mindketten keresztyének voltak. Ugyanabba az Örömhír Klubba jártak.

Egy nappal a meccs előtt kifüggesztették a kezdőcsapat névsorát az iskolai hirdetőablákra. Mindenki a tábla előtt tolongott, hogy lássa, kik fognak játszani. Jancsi előrefurakodott, hogy megnézze a listát. A kapus neve mindig a lista legelején volt. Ó! Peti neve állt ott. Jancsi gyorsan eltűnt onnan, nehogy lássák, hogy a könnyeit törölgeti. Nagyon csalódottnak érezte magát. Elfogta a féltékenységet. – Soha többé nem állok szóba Petivel! – gondolta.

Aznap este az Örömhír Klubban a János 15,12-t tanulták. Ott Jézus ezt mondja: „Úgy szeressétek egymást, ahogyan én szeretlek titeket”. Fontos igazságot tanultak ezzel kapcsolatban: **Isten azt akarja, hogy gyermekei szeressék egymást (KI).**

Másnap Peti remekül játszott. Akárhányszor, amikor kivédett egy gólt, Jancsi azt gondolta, bárcsak ő védhetett volna. De azért a többiekkel együtt lelkesen bátorította csapatukat. A mérkőzés után megvárta, amíg Peti lejön a pályáról, és gratulált neki:

– Nagyon jól játszottál, Peti.

Jancsi tanulta, hogy hogyan szerethet másokat. Engedelmeskedni akart Jézusnak. Úgy viselkedett, mint az a fiatalember, akiről ma hallotok. Jónátánnak hívták.

1. jelenet

Jónátán királyi herceg volt.

Az erős, egészséges fiatalember jól bánt az íjjal és a nyíllal. Nagy harcos és remek vezető volt. Jónátán ugyanúgy bízott Istenben, mint Dávid. Ő volt Saul király legidősebb fia, vagyis a trón várományosa.

De ki lesz az új király? Dávid. Mivel Saul bűnt követett el, mert engedetlen volt Istennel szemben, Jónátán nem lehetett király.

A Biblia nem mondja el, vajon Jónátán tudta-e elejétől fogva, hogy Dávid lesz a következő király. Azt azonban tudjuk, hogy amikor Dávid megölte Góliátot, Saul király nagyon elégedett volt vele. Meg is hívta Dávidot a palotába.

Jónátán hallotta a beszélgetést apja és Dávid között. Azonnal tudta, hogy jó barátokra lelt az ifjú hősben. Nem törődött azzal, hogy Dávid csak egy pásztorfiú. Jónátán nagyon megszerette őt.

Szeretetének jeleként levetette díszes hercegi köpenyét, és barátjának ajándékozta.

Ha a csoportunkba zömmel lányok járnak, változtassuk a fiúneveket lánynevekre, és találjunk ki lányos játékot. Ha csoportunk vegyes összetételű, maradhatunk a szöveggönyv példájánál. A lányok is szívesen végighallgatják.

KI

Mutassunk rá a központi igazságra: „Isten azt akarja, hogy gyermekei szeressék egymást.”

5-1 kép

Jónátán Dávidra borítja hercegi köpenyét

KIM

Mutassuk föl a megtért gyermekeknek szóló alkalmazást: „Szeress minden keresztyént!” (I. CD)

Az igéhez kapcsolódó feladatlapot I. CD-n.

Dávidnak adta felsőruháját, övét, kardját és legkedvesebb fegyverét, az íját is. Abban az időben ez a legnagyobb tisztelet jele volt. Jónátán az ajándékaival ezt akarta mondani:

– Csodálatos barátira leltem benned.

A szeretet és a barátság egyik jele az ajándékozás. Ha szeretsz valakit, sokszor azt érzed, hogy adnod kell neki valamit. **Isten azt akarja, hogy gyermekei szeressék egymást (KI).** Ezért Isten azt szeretné, ha azzal mutatnád ki szeretetedet más keresztyének felé, hogy adsz azoknak, akik segítséget szenvednek. Az első keresztyének is gyakorolták ezt. Nem sokkal azután, hogy az Úr Jézus visszatért a mennybe, sok ember megtért Jeruzsálemben. Isten gyermekeivé és – ahogyan a Biblia mondja – Isten családjában egymás testvéreivé lettek. Ezek az új keresztyének szinte azonnal megosztották pénzüket, ételüket és ruhájukat azokkal, akik nélkülöztek. Talán te is követhetnéd a példájukat. Ismersz, mondjuk, egy keresztyént, akinek nincsenek színes filctollai? Ha neked sok színes filced van, adhatnál neki néhányat, hogy kiszínezhesse a házi feladatát. Miért kellene az egyik keresztyének adnia egy másik keresztyének, aki szintén szereti Jézust? Hallgasd csak, mit mondott Jézus: „*Úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket*” (Jn 15,12). Hogyan szeretted téged az Úr Jézus? Nem hagyta el érted a mennyet? Nem adta az Ő drága véréért érted? Nem ajándékozott meg örök élettel? Amikor nehéznek találjuk, hogy adjunk valamit egy testvérünknek, segít, ha átgondoljuk, mennyi mindent adott nekünk az Úr Jézus. Jónátánnak nem volt nehéz adnia, mert csodálatos barátira lelt Dávidban.

2. jelenet

Dávid Saullal és Jónátánnal együtt visszatért a palotába, és nemsokára Saul a katonák élére állította. Az ország népe örvendezett. A győztes csata után Saulnak és kíséretének az útja városok mellett vezetett. Mindenütt asszonyok jöttek ki üdvözlésükre.

Góliát meghalt, a filiszteusok elmenekültek, a csata eldőlt. Az asszonyok táncoltak és örömmünepet ültek. Zenéjüket túlharsogta boldog énekük:

Megölt Saul ezer embert,

Dávid meg tízezer embert! (1Sám 18,7).

Nagyon hálásak voltak, amiért Dávid megölte az óriást, ám a dicsőítő szavak felmérgezték Sault. Féltékenység költözött a szívébe, amiért Dávid több dicséretet kapott, mint ő. Elvégre ő volt a király, őt kellene dicsőíteni.

Talán akkor hasított bele először a gyanú:

– Csak nem Dávid lesz a következő király?

Saulnak emlékeznie kellett Sámuel szavaira:

– Mivel megvetted Isten szavát, Isten is elvetett téged mint királyt (1Sám 15,23 alapján).

Ismételjék a gyermekek a nők szavait!

Írjuk föl egy tábla egyik oldalára számmal, hogy ezer (Saul ezre), majd a másik oldalra írjuk föl még egyszer, és írjunk alá még kilenc ezrest (Dávid tízezre)!

Drámai hangon mondjuk el ezt a részt!

Ha igaz, amit Sámuel mondott, Jónátán soha nem lehet király.

– Dávid követne engem a trónon? – talán így töprengett magában. Haragos, féltékeny gondolatok gyötörték végig az úton hazafelé.

3. jelenet

Saul másnap ismét nyomott hangulatban ébredt. Dávid, szokásához híven, játszani kezdett hárfáján. Talán Sault megnyugtatja a zene.

De nem!

Saul felkapott egy lándzsát, és nagy erővel Dávid felé hajította. Meg akarta ölni Dávidot, akinek el kellett ugrania a feléje süvítő fegyver elől, mielőtt kimenekülhetett volna.

Saul bizonyára nagyon megijesztette Dávidot, ám a félelem benne nagyobb volt.

Félt Dávidtól, mert tudta, hogy Isten a fiatalemberrel van és nem vele. Valószínűleg attól rettegett, hogy Dávid megöli, és erőszakkal veszi el tőle a királyságot. Dávid soha nem gondolt ilyesmire. Könnyen végezhetett volna Saullal, de nem tette. Igaz, hogy Saul nem is adott rá esélyt, mert eltávolította Dávidot a palotából. Dávid nem vezethette tovább a hadsereget. Kapitány lett, és ezer embert kapott a keze alá. Dávid ezt a feladatát is sikeresen végezte, és az egész ország szeretetét élvezhette.

Saul nem csak azért küldte el Dávidot, mert félt tőle. Sötét terveket szőtt.

– Miért öljem meg én? Majd a filiszteusok végeznek vele – gondolta. Még a helyzetet is eltervezte, hogy hogyan szabadul meg Dávidtól a filiszteusok keze által, de Dávid nem halt meg. Sőt, a csatát is megnyerte.

4. jelenet

Ez már sok volt Saulnak. Kiadta a parancsot minden szolgájának, hogy Dávidot meg kell ölni. Még Jónátánt is hívatta, és neki is megparancsolta, hogy ölje meg Dávidot.

Jónátán azonban nem tudta megtenni azt, amire apja kérte, bár ez engedetlenség volt apjával szemben. Jónátán inkább Istennek engedelmeskedett, aki megtiltja, hogy bárkit is megöljünk. Ráadásul az, akit meg kellett volna ölnie, a legjobb barátja volt!

5. jelenet

Ehelyett elment, és felkutatta Dávidot, mert figyelmeztetni akarta a közelgő veszélyre.

– Rejtőzz el reggelig! – tanácsolta barátjának. – Beszélek apámmal, és holnap mindent elmondok neked (1Sámuel 19,1–3 alapján).

Miközben Dávid búvóhelyet keresett, biztosan elgondolkozott azon, hogy milyen jó, ha valakinek van egy ilyen hűséges, igaz barátja. Az ilyen barát nem hagy cserben baj idején. Vajon te milyen barát vagy? Te kiállnál egy másik keresztyén mellett, ha minden-

Az „Istennek rossz szelleme” (1Sámuel 18,10) kifejezéssel kapcsolatban Matthew Henry Kommentárja így ír: „Ha Isten és az Ő kegyelme nem uralkodhat bennünk, foglyul ejt minket a bűn és a Sátán. Az ördög, isteni engedéllyel, testi fájdalmakkal és lelki gyötrelmekkel kínozza Sault.”

5-2 kép

Saul Dávid felé hajítja lándzsáját

5-3 kép

Saul és Jónátán

5-4 kép

Dávid és Jónátán a mezőn

KIM

Mutassuk föl a megtért gyermekeknek szóló alkalmazást! (I. CD)

5-3 kép (újból)

Saul és Jónátán

ki más csúfolná és hazugságokat mondana ellene? Te játszánál vele még akkor is, ha az osztály azt mondaná, hogy ne játssz vele, különben téged is kiközösítenek? **Isten azt akarja, hogy gyermekei szeressék egymást (KI).** Azt akarja, hogy szeresd a másik keresztyént, és ne félj áldozatot hozni érte. Kérd Istent, hogy segítsen olyan hűséges baráttá válnod, amilyen Jónátán volt, aki talán az életét kockáztatta azzal, hogy felkutatta Dávidot, mert figyelmeztetni akarta a közelgő veszélyre.

6. jelenet

Jónátán megtartotta ígéretét. Beszélt az édesapjával. Emlékeztette őt mindarra, amit Dávid tett érte, különösen is, amikor megölte az óriást.

– Dávid soha semmit nem tett ellened. Mindig kedvesen bánt veled. Miért akarod megölni? – kérdezte Jónátán Saultól.

Saul figyelmesen hallgatta fia szavait, majd Isten előtt megesküdtött, hogy nem tör Dávid életére (1Sám 19,4–7).

Dávid visszatérhetett a palotába. A múlt feledésbe merült – vagy mégsem? Saul nem tartotta meg ígéretét. Ismét megpróbálta megölni Dávidot. Dávid elmenekült a palotából, és Rámában, Sámuelnél keresett menedéket. Saul katonái követték, de Isten megmentette őt.

7. jelenet

Most már Dávid szívébe is beköltözött a félelem.

Mit tegyen? Hová fusson? Barátja jutott eszébe. Jónátán biztosan segít. Ebben Dávid biztos volt. Nagyon szeretett volna találkozni Jónátánnal.

KIM

Ha szeretsz valakit, sok időt szeretnél vele tölteni. **Isten azt akarja, hogy gyermekei szeressék egymást (KI).** Isten gyermekeinek úgy is ki kell mutatniuk egymás iránti szeretetüket, hogy időt töltenek egymással. Hol lehetsz együtt keresztyénnel?

Hallgassuk meg a gyermekeket! Bizonyára megemlítik a templomot, imaházat, gyerekórát, Örömhír Klubot, iskolai hittanórát stb.

Fontos, hogy rendszeresen tölts időt olyanokkal, akik szintén szeretik az Úr Jézus Krisztust, és légy kedves hozzájuk mindenhol. Tudod, mi történik, amikor együtt vagytok? Megtapasztalod, hogy nem kell egyedül megküzdened a problémáiddal. Segíthet, ha elmondod valakinek, hogy mi bánt, mi okoz nehézséget. Talán úgy érzed, senki nem törődik azzal, ami téged nyugtalanít most. Szeretném, ha tudnád, hogy szeretlek, és segíteni akarok neked. Szívesen meghallgatlak, akár ma, az alkalom után, akár máskor. Szólj bátran, és leülünk megbeszélni a problémádat. Keresztyén barátokkal, akik szeretnek, könnyebb átvészelni a nehezebb időszakokat. Ezt Dávid is tudta. Ezért szeretett volna találkozni Jónátánnal. Felkereste hát, hogy beszéljenek.

– Jónátán, mondd meg, mit tettem? Milyen bűnt követtem el, hogy apád meg akar ölni?

5-4 kép (újból)

Dávid és Jónátán a mezőn

– Meg akar ölni? – kiáltott fel Jónátán. – Ez nem lehet igaz. Apám minden tervét elmondja nekem. Dávid, biztosan tévedsz.

– Nem tévedek – mondta Dávid szomorú hangon. – Apád tudja, hogy barátok vagyunk. Nem akart felizgatni, ezért titokban tartotta előtted szándékát. Hidd el, Jónátán, egy lépés választ el a haláltól.

Jónátán láthatta, hogy Dávid valóban meg van rémülve. Nagyon szeretett volna segíteni barátján.

– Mit akarsz, mit tegyek? – tudakolta.

– Van egy tervem – kezdte Dávid. – Holnap újhold lesz, és engem is meghívtak az ünnepi lakomára a palotába. Én most néhány napra elrejtőzöm. Ha atyád utánam kérdezősködik, mondd, hogy Betlehembe mentem az éves áldozati ünnepre. Ha a király azt mondja, hogy rendben, akkor biztonságban vagyok. De ha dühbe gurul, ez annak a jele, hogy meg akar ölni. Jónátán, ne feledd, hogy Isten előtt tettünk egymásnak fogadalmat. Bánj velem, mint a barátoddal! Ha bűnös vagyok valamiben, te ölj meg engem. Ne adj át apádnak! (1Sám 20,1–9 alapján).

Jónátán megragadhatta volna az alkalmat. Ez a barátság könnyen apja ellenségévé tehetné volna. Ráadásul eddigre, úgy tűnik, ő is tudta már, hogy Dávid lesz a következő király. Ha most megöli Dávidot, ő követhetné atyját a trónon.

– Soha! – kiáltotta hevesen. – Semmiképpen!

Jónátán egyszer tett egy ígéretet, és azt nem állt szándékában megszegni. **Isten azt akarja, hogy gyermekei szeressék egymást (KI).** Isten gyermekei azzal is kimutathatják egymás iránti szeretetüket, hogy nem szegik meg egymásnak tett ígéreteiket. Ha megígérted a barátnődnek, hogy elmész a meccsére szurkolni neki, akkor ott a helyed, még ha a kedvenc tévéműsorod van is abban az időben. Az igaz barátok mindent megtesznek azért, hogy megtarthassák, amit egymásnak ígértek. Ez az egyik oka annak, hogy Jónátán soha nem bántotta volna Dávidot. A másik ok: Jónátán igaz szeretettel szerette Dávidot. Még a gondolatát sem bírta elviselni annak, hogy Dávidnak valami baja lehet. Ezért kiáltotta olyan elszántan, hogy „soha”.

– Figyelj rám! – fordult Dávidhoz. – Gondolod, nem szólnék, ha a legkisebb gyanú támadna bennem, hogy apám meg akar ölni? Gyere, gondoljuk át a tervünket!

Kimentek a mezőre, ahol Jónátán megígérte, hogy mindenáron mindenről értesíti Dávidot. Barátját pedig megkérte, hogy mindig viseltessen jóindulattal az ő és családja irányában. Aznap megújították baráti szövetségüket. A jövő annyira bizonytalannak tűnt mindkettőjüknek! Vajon látják még egymást? Jónátán még a végén maga is veszélybe kerül, ha értesíteni akarja Dávidot. De Jónátán kész tervvel állt elő.

– Holnapután este várj rám itt, e mögött a kőhalom mögött – kezdte. – Én három nyilat lövök majd ki, mintha célba lőnék. Egy

KIM

fiút elküldök a nyilakért. Jól jegyezd meg a jelet! Ha azt mondom neki, hogy „ott vannak a nyilak melletted”, akkor biztonságban vagy, előjöhetsz. De ha azt mondom a fiúnak, hogy „a nyilak jóval előtted vannak”, akkor menekülj. Legyen úgy, ahogyan az Úr eltervezte, menj, ahová Ő küld téged! (1 Sám 20,18–22).

A két barát elbúcsúzott egymástól.

– Ne feledd azt, amiben megállapodtunk – szólta Jónátán búcsúzóul. – Az Úr hallotta egymásnak tett ígéreteinket.

Dávid eltűnt.

8. jelenet

Újhold estéjén a király asztalhoz ült. Kezdődött a lakoma. Többen voltak együtt: Jónátán és Abnér, a hadvezér is megjelent. Csak Dávid helye maradt üresen. Saul észrevette, de az első nap nem szólt semmit. A lakoma második napján Saul kérdőre vonta fiát:

– Miért nem jött el Dávid sem ma, sem tegnap?

Jónátán megemlítette a betlehemi áldozati lakomát.

Saul a hír teljesen kihozta a sodrából. Örjögve ordította Jónátánnak:

– Hát nem tudod, hogy amíg él, nem lehetsz király? Most eredj, hozd ide, mert meg kell halnia!

– De miért? Mi a bűne? – kérdezte Jónátán.

Ezzel csak olajat öntött a tűzre.

Saul magán kívül volt a dühtől. Fölkapott egy lándzsát, és fia felé hajította. Jónátán elmenekült.

9. jelenet

Most már Jónátán is dühös volt. Bizonyossá vált, hogy az apja meg akarja ölni Dávidot. Eltávozott a lakomáról. Egész nap nem vett magához ételt. Nagyon felizgatta az, ahogyan az apja Dáviddal bánt.

Másnap reggel kiment a mezőre. Megállt annak a kőhalomnak a közelében, amelynél Dávid rejtőzködött. Egy fiút is vitt magával.

Jónátán behelyezett egy nyílvesszőt az ijába, és kilőtte. Dávid a rejtekhelyéről figyelte. Biztosan látta, amint a fiú futva feléje tart. A nyílvessző talán éppen fölötte húzott el. Vajon hol ér földet? Akkor meghallotta Jónátán hangját:

– Nézd, ott van a nyílvessző, jóval előtted! Siess, hozd vissza!

Az üzenet világos volt: Dávidnak menekülnie kell. Dávid figyelte a fiút. Az visszafutott Jónátánhoz, majd elsietett a palota irányába Jónátán fegyvereivel.

Amikor biztonságban voltak, Dávid előjött a kőhalom mögül, majd földig hajolt Jónátán előtt. Ezután háromszor arca borult. A Biblia gyakran beszél arról, hogy emberek leborultak egymás előtt, de nem háromszor, mint Dávid. Végül Dávid felegyenesese-

5-5 kép

Saul kérdőre vonja Jónátánt

Nem tudjuk, vajon elment-e Dávid Betlehembe, bár volt ideje megjárni az utat oda-vissza.

5-6 kép

Jónátán kilövi a nyilat

dett, és a két férfi sírva megölelte egymást. Az elválás kimondhatatlanul fájt.

Már csak néhány percük maradt. Utoljára emlékeztették egymást az ígéretükre, majd elváltak egymástól. Ők és utódaik örökre barátsággal viseltetnek majd egymás iránt. Vajon látják-e még egymást az életben?

Milyen szomorú nap lehetett az a két barátnak! Annak ellenére, hogy el kellett válniuk, örökre barátok maradtak. Neked van keresztyén barátod? Ha te már keresztyén vagy, kérd az Urat, hogy segítsen hűséges, megbízható, igaz barátnak lenned. Kérd, hogy segítsen szeretned minden keresztyént. **Isten azt akarja, hogy gyermekei szeressék egymást (KI).** Lesznek, akikkel nagyon szoros kapcsolatot tarthatsz, talán olyat, mint Jónátán és Dávid. De lesznek, akikhez soha nem kerülsz nagyon közel, mégis szeretheted őket. Ne feledd, hogy ők is beletartoznak Isten családjába. Ők is a testvéreid. Emlékezz arra, amit az Úr Jézus tett érted. Szeretett, és Önmagát adta érted. Ő parancsolja ezt: „*Úgy szeresétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket*” (Jn 15,12). Gyakran nehéz engedelmessé válni ennek a parancsnak. Imádkozz te is, és kérd Isten segítségét! Most hajtsuk meg a fejünket!

„Úr Jézus, köszönöm, hogy annyira szeretsz minket, hogy átvállaltad helyettünk a büntetést a kereszten. Segíts mindenkinek, aki már keresztyén, szeretni a többi keresztyént! Bocsásd meg, hogy gyakran nem tudunk úgy szeretni, ahogyan kellene, és taníts minket úgy szeretni, ahogyan te szeretsz! Ámen.”

Ismétlő kérdések

1. Hogy hívták Saul király fiát, a legidősebb herceget? (*Jónátán.*)
2. Hová ment Dávid a győztes csata után? (*Saullal és Jónátánnal vissza a palotába.*)
3. Mit énekeltek az asszonyok, ami Saul királyt féltékennyé tette? (*Saul megölt ezret, Dávid meg tízezret.*)
4. Hogyan próbálta felvidítani Dávid Sault? (*Hárfázott neki.*)
5. Mit tett Saul, mivel féltékeny volt Dávidra? (*Megpróbálta lányszájával megölni.*)
6. Saul nemcsak féltékeny volt Dávidra, de félt is tőle. Miért? (*Tudta, hogy Isten Dáviddal van.*)
7. Mit ígértetett meg Jónátán Dáviddal? (*Hogy szeretettel bánjanak egymással és egymás családjával.*)
8. Miért haragudott Saul Jónátánra, amikor Dávid nem jött el a lakomára? (*Tudta, hogy amíg Dávid él, Jónátán nem lehet király.*)
9. Hogyan üzent meg Jónátán Dávidnak, hogy menekülnie kell? (*Kilőtt három nyilat, és ezt mondta az őt kísérő fiúnak: – Nézd csak, ott a nyílvesző, jóval előtted!*)

KIM

Mutassuk föl a megtért gyermekeknek szóló alkalmazást! (I. CD)

Ismétlő játék

Barátság

(I. teljes szöveggel)

Kisebbeknek szóló feladatlapot
I. CD-n.

10. Kinek a szeretetére emlékeztet bennünket Jónátán szeretete? *(Az Úr Jézus szeretetére.)*

Foglalkoztató tevékenységek

Légy jó barát! *(I. teljes szövegkönyv)*

Beszélgetés/Szerepjáték – Példák a féltékenységre *(I. teljes szövegkönyv)*

Miért lehetek hálás és elégedett? *(I. teljes szövegkönyv)*

6. lecke

Dávid megkíméli ellenségét

Igehely a tanítóknak

1Sámuel 21,1–22,2; 22,17–19; 23,1–24,22; 26,1–25

Központi igazság

Isten azt akarja, hogy gyermekei legyenek másokhoz irgalmasok.

Alkalmazás

KIN: Addig nem tudsz máshoz irgalmas lenni, amíg meg nem látod, hogy Isten irgalmasan könyörült rajtad.

KIM: Bocsáss meg azoknak, akik gyűlölnek, vagy fájdalmat okoznak neked!

Aranymondás

„Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért” (Zsoltárok 23,3).

(Ha a 2., 4. és 6. lecke kinyomtatott aranymondását egymás mellé tesszük, összefüggő képet kapunk.)

Szemléltetőeszközök

- 6-1, 6-2, 6-3, 6-4, 6-5 és 6-6 lapozós képek
- Központi igazság és hívőknek szóló alkalmazás (I. CD)
- Egy darab szövet
- Barlangsablon (I. CD)

Leckevázlat

Bevezetés

Próbáltál-e már elrejtőzni valaki elől?

Az események sorrendje

1. Dávid menekül – Nób és Adullám; Keíla; Jónátán látogatása. **KI**
2. Dávid egy barlangban rejtőzik – Saul betér a barlangba.
3. Dávid levágja Saul köpenyének egy darabját. **KIM**
4. Dávid beszél Saullal.
5. Saul látszólag bűnbánatot tart. **KIN**
6. Dávid rátalál az alvó Saulra.
7. Dávid nem hajlandó megölni Sault. **KIM**

Csúcspont

Saul megígéri, hogy soha nem tör többé Dávid életére.

Csúcspont

Saul és Dávid elválik egymástól. **KIN, KIM**

Alakítsunk ki egy barlangot, és az óvodásokkal játsszuk el a jelenetet!

Egy térképen mutassuk meg Nóbot és Gátot!

6-1 kép

Dávid a barlangban rejtőzik

Lecke

Próbáltál-e már elrejtőzni valaki elől?

Hallgassunk meg 2–3 gyermeket!

Legtöbbször azért bújunk el, mert éppen bújócskát játszunk, vagy mert valakit meg akarunk ijeszteni, igaz?

1. jelenet

– El kell rejtőznöm! – gondolta Dávid.

De Dávid nem bújócskázott. Az életét mentette. Saul gyűlölte őt, és elhatározta, hogy megöli. Dávidnak nem voltak barátai, akik segíteni tudtak volna neki, sem fegyverei, hogy megvédhesse magát. Nób városába menekült hát, ahol csak papok éltek családjakkal.

Sajnos, hazudott a papoknak, és nem mondta meg, miért ment oda. Ahimelek pap azt gondolta, Saul küldte, ezért barátságosan fogadta. Ellátta ennivalóval, és nekiadta azt a kardot is, amely egykor Góliáté volt. Nemsokára Dávid észrevette, hogy Saul egyik szolgája kémkedik utána. Tudta, tovább kell menekülnie. Gátba sietett.

Gát a filiszteusok földjén feküdt. Nem volt bölcs gondolat odamenni. Természetesen fölismerték.

– Hol rejtőzzem el? – egyre csak ezen törte a fejét.

Végül azt eszelte ki, hogy örültnek tettei magát. Úgy viselkedett, mint egy vadállat, és nem úgy, mint egy ember. Így a filiszteusok elengedték, és örültek, hogy megszabadulnak tőle. De hová mehetett?

Bölcs döntést hozott, amikor visszatért hazájába. Kerülte a városokat, és Adullám barlangjában húzta meg magát.

Családjának valahogyan a tudomására jutott, hogy hol tartózkodik, és csatlakoztak hozzá. Azután mások is eljöttek, hogy felajánlják segítségüket. Nemsokára már 400 embere volt. Kiképezte őket, hogy segítsenek Saul elől menekülnie. Dávid nem azt tervezte, hogy megtámadja vagy megöli Sault. Nem. Irgalmat akart tanúsítani Saul iránt. Kedvesen akart bánni vele annak ellenére, hogy Saul nem érdemelt kedvességet. Miért nem érdemelt irgalmat Saul Dávidtól?

Válaszoljanak a gyermekek!

Igen. Saul megpróbálta megölni Dávidot. Még majdnem a saját fiát, Jónátánt is megölte, amiért segített Dávidnak. Nóbban 85 papot öletett meg, amiért segítséget nyújtottak Dávidnak. Saul irgalmatlan volt mindenkivel. Mivel Dávid tudta: **Isten azt akarja, hogy gyermekei legyenek másokhoz irgalmasok (KI)**, irgalmas akart lenni Saulhoz. Irgalmasnak lenni azt jelenti, hogy kedvesen akarsz bánni valakivel, aki nem érdemel kedvességet. Dávid tehát irgalmas akart lenni Saulhoz, pedig Saul nem érdemelt kedvességet, mert irgalmatlan volt. Ezért Dávid kerülte a találkozást Saullal.

KI

2. jelenet

Kis idő múlva hírül adták Dávidnak, hogy a filiszteusok megtámadták Keílát. A várost körös-körül fal védte.

Ez a hely csak néhány kilométernyire volt a barlangtól, ahol rejtőztek. Mit tegyen most Dávid? Segítsen a városnak vagy ne? Emberei még nem harcoltak soha, és féltek is a filiszteus harcosoktól. Dávid bölcsen cselekedett. Imádkozott, és Isten azt mondta neki, hogy induljon harcba.

Megígérte Dávidnak, hogy a kezébe adja a filiszteusokat, és pontosan ez is történt. Dávid csapata szétverte a filiszteusokat, és megszabadította Keílát. Dávid az embereivel beköltözött a városba.

Valaki azonban elárulta Saulnak, hogy Dávid Keílaban tartózkodik.

– Nagyon jó – örvendezett Saul. – Csapdába került. Nem menekülhet egy olyan városból, amelyet fal vesz körül.

Saul körül akarta venni a várost, Dávid azonban tudomást szerzett a tervről. – Most mit tegyék? – töprengett. – Itt talán biztonságban leszek. Keíla lakói biztosan nem adnak át bennünket Saulnak, hiszen megmentettük az életüket.

Dávid ismét Istentől kért tanácsot. Isten megjelentette neki, hogy bizony Keíla lakói készek kiadni őket Saulnak. Ezért Dávid és az emberei gyorsan elhagyták a várost, mielőtt Saul odaért volna.

Együtt járták a vidéket. Csapatuk 600 főt számlált már.

3. jelenet

Saul napról napra, kitartóan kereste Dávidot, Isten azonban megvédte őt. Dávidnak és csapatának nem lehetett könnyű az élete. A pusztában laktak, barlangokban és sziklahasadékokban húzták meg magukat, sziklák, bokrok mögé bújtak; minden rejtőzködési lehetőséget kihasználtak.

Egy nap azonban Dávidot kellemes meglepetés érte. Mit gondolsz, ki kereste föl rejtekhelyén? Legjobb barátja, Jónátán.

– Ne félj! – nyugtatta meg Jónátán Dávidot. – Apám nem ölhet meg. Te leszel a mi királyunk, én pedig a második ember leszek melletted. Ezt apám is tudja (1Sám 23,16–17 alapján).

Jónátán bátorította Dávidot, hogy bízzon továbbra is Istenben. A két fiatalember megerősítette egymásnak tett ígéreteit. Ismét elkötelezték magukat, hogy irgalommal bánnak egymás családjával örökre. Mivel Jónátánnak indulnia kellett, elbúcsúztak egymástól.

Dávid továbbra is bujdosott Saul elől. Biztonságos rejtekhelyet kellett találnia, mivel Saul 3000 különlegesen kiképzett embert vett maga mellé, és elindult Dávid felkutatására.

6-2 kép

Saul Dávidra gondol

Írjuk föl a 600-as számot egy táblára vagy kartonra!

Írjunk még négy 600-ast az előbbi mellé (Saul hadserege = 3000)!

A szövegkönyv végén található barlangsablon segítségével készíthetünk barlangot ábrázoló képet, és feltehetjük azt flanel táblára (I. CD).

6-3 kép

Saul és Dávid a barlangban

Beszélgessünk a gyermekekkel arról, hogy vajon miért vágta le Dávid Saul köpenyének egy darabját. Mutassunk a gyermekeknek egy darab szövetet, és adjuk kézbe! A kisebbek tapintás útján is tanulnak.

Suttogva mondjuk el Dávid embereinek a szavait!

KIM

Mutassunk rá a központi igazságra: „Isten azt várja gyermekeitől, hogy legyenek másokhoz irgalmasok.” (I. CD)

4. jelenet

A barlang sötétjét érzékeltethetjük egy darab fekete szövetdarabbal.

Dávid végül rátalált az ideális búvóhelyre. Egy mély és sötét barlangba vette be magát embereivel. Behúzódtak a barlang legsötétebb zugába. Biztosra vették, hogy őket nem láthatja senki, ők viszont szemmel tarthatták a barlang bejáratát. Talán Saul emberei elvonulnak, és észre sem veszik a barlangot. De nem!

– Valaki jön!

Hallották a közeledő léptek zaját, majd a barlang bejáratánál, a beragyogó napfényben meglátták egy férfi körvonalait.

Saul volt az! Belépett. Most rájuk talál? Hirtelen megállt. Nem keresett senkit; végére kellett mennie. Az egyik sötét sarok felé tartott, és meg sem fordult a fejében, hogy Dávid és az emberei éppen a háta mögött várokoznak. Dávid emberei úgy gondolták, ezt a remek alkalmat nem szabad elszalasztani.

– Menj, és öld meg! – biztatták suttogva Dávidot. – Isten vezette őt az utadba.

Ekkor Dávid éles tőrt húzott elő, és nesztelenül a király mögé lopózott. A kés pengéje felvillant ... Dávid levágott egy darabot Saul köpönyegéből. Saul mindebből semmit nem érzékelt. Fogalma sem volt arról, hogy levágtak egy darabot a köpönyéből. Dávid visszatért embereihez. Azoknak leesett az álla a csodálkozástól. Dávid nem ölte meg Sault!

– Engedd, hogy mi megtegyük! – kérlelték, és már majdnem túl hangosak is voltak.

Dávid alig tudta visszatartani őket. Nehezen tudták elhinni, hogy bárki is irgalmasan bánjon Saullal. Márpedig Dávid irgalmasan bánt vele a sok gonoszság ellenére is, amit a király vele szemben elkövetett.

Miért volt Dávid ilyen irgalmas Saulhoz? Azért, mert egyszer meglátta, hogy Isten irgalmasan megkönyörült rajta. Dávidnak volt ideje gondolkodni, amíg Adullám barlangjában tartózkodott. Nőbbsen hazudott, Gátban ostobán viselkedett; mennyi csalódást okozott már Istennek! Isten mégsem büntette meg, bár megérdekelte volna. Amikor Dávid bánkódott bűnei miatt, Isten megbocsátott neki. Isten valóban nagyon irgalmas volt Dávidhoz. Ezért volt Dávid is irgalmas Saulhoz. Ha az Úr Jézus már a Megváltód, kövesd Dávid példáját. **Isten azt akarja, hogy gyermekei legyenek másokhoz irgalmasok (KI).** Téged senki sem akar megölni, de talán az egyik osztálytársad szeretne rossz színben feltüntetni a tanárotok előtt. Azt állítja talán, hogy te is szoktál puskázni dolgozatírás alatt, vagy szétdobálja a holmidat, hogy azt higgyék, rendetlen vagy. Ugye, milyen nagyon szeretnél bosszút állni? Talán már törted is a fejedet, hogy hogyan vágthatnál neki vissza. Ne gondolkodj ilyeneken! Ne az ő példáját kövesd, hanem Dávidét! Gondolj arra, hogy Isten egyszer veled is irgalmas volt, amikor

az Úr Jézusért megbocsátotta minden bűnödöt, és igaznak fogadott el. Viselkedj úgy, ahogyan Isten várja: légy irgalmas ahhoz az osztálytársadhoz, bár nem érdemli meg. Gyakorold, amit a Bibliában Isten kér: „*Legyetek egymáshoz jóságosak, irgalmasok, bocsássatok meg egymásnak, ahogyan Isten is megbocsátott nektek a Krisztusban*” (Ef 4,32). Ha ezt teszed, Dávidhoz hasonlítasz, aki irgalmasan bánt Saullal a sok gonoszság ellenére is, amit a király vele szemben követett el.

De pszt! Saul megmozdult. Kifelé indult a barlangból. Dávid fölkel, és követte.

Odakint Dávid elkiáltotta magát:

– Uram, király!

Saul megdöbbsent, amikor meghallotta a kiáltást. Megfordult, és egy férfit látott, aki földig hajolt előtte.

Akkor Dávid ezt mondta:

– Miért hiszed azt, hogy az életedre török? Itt a barlangban nyugodtan megölhettelek volna. Az embereim buzdítottak is erre, ám én ezt mondtam nekik: Nem ölöm meg azt, akit az Úr kent föl királyunkká. Nézd, a kezemben tartom köpenyeged egy darabját.

Azzal magasba emelte azt a szövetdarabot, amelyet Saul köpenyéből metszett le.

Saul nem akart hinni a fülének.

– A te hangod ez, Dávid? – kiáltotta, majd hangos sírásra fakadt.
 – Jobb ember vagy, mint én. Irgalmasan bánál velem, pedig én az életedre törtem. – Saul belátta, hogy Dávid milyen irgalmas volt hozzá. – Megölhetnél volna, de te nem tetted. Áldjon meg az Úr azért, hogy irgalmas voltál hozzám. Tudom, Izráel királya leszel. Ígérd meg, hogy nem irtod ki a családomat, amikor trónra lépsz (1Sámuel 24 alapján). Dávid örömmel tett ígéretet Saulnak. Úgy tűnt, Saul igazán bánkódik bűne miatt. Egy rövid időre talán valóban irgalmasan bánt Dáviddal, ám ez a változás nem tartott sokáig. Kis idő múlva már ismét halálra kerestette Dávidot. Ha őszinte bűnbánatot tartott volna, végleg felhagyott volna Dávid üldözésével.

Saul a maga bűnös útjairól nem tért át Isten útjára. Nem hitte el, hogy Isten útja jobb az emberek útjainál. Továbbra is gyűlölte Dávidot. Ha te még Saulhoz hasonlítasz és nem Dávidhoz, te sem fordultál még el saját bűneidről, és nem fordultál oda Istenhez. Van-e valaki, akit szívedből utálsz, és nem tudsz szeretni? Talán az egyik osztálytársad, aki azért durva veled, és azért csúfol, mert irigykedik rád, amiért mindig jobb osztályzatot kapsz, mint ő. Nem könnyű irgalmasan bánni vele. Sokkal szívesebben vágsz te is valamilyen gorombaságot a fejébe, igaz? **Isten azt akarja, hogy gyermekei legyenek másokhoz irgalmasok (KI).** De hogy is lehetnél irgalmas valakihez, aki az ellenséged? A magad erejéből sehogy, hiszen az a bűnös szíved, amellyel születél, mindig éppen az ellenkezőjét akarja annak, mint amit Isten. Bűnös szíved azt diktálja, hogy a rosszért te is rosszal fizess.

6-4 kép

Dávid felmutatja a szövetdarabot

Abban az időben gyakran előfordult, hogy amikor valaki trónra került, kiirtotta elődje családját.

KIN

Mondjunk el egy esetet a magunk életéből, amikor irgalmasan bántunk valakivel, aki rosszul bánt velünk. Fontos azt is elmondani, hogy az illető hogyan reagált erre. Beszélgessünk arról, hogy hányféleképpen viselkedhettünk volna. Magyarázzuk el, hogy nem azért vagyunk irgalmasok másokhoz, mert meg akarjuk őket változtatni, hanem mert szeretjük az Úr Jézust!

A Biblia ír valakiről, aki nagyon hasonlított hozzád. Egyes embereket annyira gyűlölt, hogy megverette és börtönbe csukatta őket. Némelyeket ki is végeztetett. Azért gyűlölte őket ennyire, mert keresztyének voltak. Aztán ez az ember egyszer találkozott Isten Fiával, Jézus Krisztussal. Azonnal megértette, hogy ő jár rossz úton. Hátat fordított bűneinek, és odafordult Istenhez. Isten útjára tért, és azonnal bűnbocsánatot kapott. Meglátta, hogy milyen irgalmasan bánt vele Isten. Attól a naptól fogva megváltozott az élete. Szerette a keresztyéneket, és irgalmas volt azokhoz, akik most már őt verték meg és őt zárták börtönbe, amiért keresztyén lett. Micsoda nagy változás! A te életed is hasonlóképpen megváltozhat. Isten irgalmasan bánt veled, de csakis Jézus Krisztusért, aki helyetted halt meg a kereszten. A te bűneid büntetését vállalta magára. Ezt azért tette, hogy akik Istenhez kiáltanak bocsánatért és irgalomért, megkaphassák azt a jogos büntetés helyett.

Ezt a Biblia is megerősíti: „*Aki takargatja vétkeit, annak nem lesz jó vége, aki pedig megvallja és elhagyja, az irgalmat nyer*” (Péld 28,13). Isten mindenkihez irgalmas, aki hittel és bűnbánattal hozzá fordul. Szeretnéd-e, hogy veled is irgalmasan bánjon? Kiálts hozzá imádságban, valld meg, hogy eddig takargattad vétkeidet, de el akarod hagyni azokat, és kérd, hogy Jézusért adjon neked bűnbocsánatot! Ha megteszed, Isten azt ígéri, hogy segít irgalmasnak lenned másokhoz. Dávidnak is Ő segített, amikor Saul továbbra is gyűlölte Dávidot.

5. jelenet

Saul hamar kiderítette, hol keresse Dávidot. Dávid emberei azonban éberren őrködtek, és pontosan tudták, hol táborozik Saul a csapatával. Dávid el is ment, hogy megszemlélje Saul seregét. A sziklák mögül jól láthatta az egész tábor.

Látta Sault, körülötte a sok embert és Abnért, a fővezért is. Kivétel nélkül mindannyian mélyen aludtak! Még az őrszemeket is elnyomta az álom. Semmi nem mozdult. Zajt sem lehetett hallani, kivéve a 3000 katona szuszogását.

– Ki tart velem? – kérdezte Dávid. Abisaj vállalkozott. Az éjszaka leple alatt a két férfi csöndben leereszkedett az ellenség táborába. De mi lesz, ha valamelyik katona fölébred? Dávid és Abisaj vigyázva lépkedték át az alvó embereket. A tábor közepe felé tartottak.

Egyszer csak megálltak. Lábuknál ott feküdt Saul. Feje mellett a vizeskorsója.

Mögötte, a földbe szúrva, hegyes lándzsa. Senki nem mozdult. Egyetlen szempilla sem rezdült. Abisaj Dávidhoz hajolt, és alig hallhatóan ezt suttogta a fülébe:

– Isten kezébe adta ellenségedet. Hadd szögezzem oda a földhöz ezzel a lándzsával!

Ennél jobb alkalmat keresve sem találhatott volna Dávid arra, hogy örökre megszabaduljon Saultól. Egyszer már megkímélte a

Járjunk lábujjhegyen az óvodásokkal!

6-5 kép

Abisaj meg akarja ölni Sault

király életét, de a király irgalomért gonoszsággal fizetett. Tovább üldözte Dávidot. Egy ilyen ember igazán megérdemli a halált.

– Ne öld meg! Nem emelhetek kezet arra, akit az Úr kent királylyá. Az Úr tudja, mikor kell meghalnia. Én nem fogom őt megölni. Vedd ezt a lándzsát és a vizeskorsót, aztán menjünk innen!

Miközben óvatosan, nesztelenül haladtak át a táboron, Abisaj bizonyára nagyon csodálkozott Dávidon. Dávid ismét irgalmas volt Saulhoz. Saul akkor sem érdemelt irgalmat, amikor bement a barlangba, és most sem. Miért volt akkor Dávid mégis irgalmas hozzá?

Engedjük, hogy a gyermekek elmondják gondolataikat! Mindenképpen keressük meg a választ: Azért, mert egyszer megértette, hogy Isten is irgalmas volt hozzá.

Dávid szerette Istent, és engedelmeskedni akart annak az Istennek, aki irgalmasan megkönyörült rajta egyszer. **Isten azt akarja, hogy gyermekei legyenek másokhoz irgalmasok (KI).** Ezért volt Dávid irgalmas Saulhoz minden alkalommal. Ha már te is megláttad, hogy Isten milyen irgalmas volt veled, amikor Jézusért bűnbocsánatot adott, talán te is tudtál irgalmasan viszonyulni ahhoz az osztálytársadhoz, aki mindig durván megfélemlít, vagy erőszakkal elvette valamidet. Megbocsátottál neki, de ő továbbra is nagyon erőszakosan viselkedik. Talán elegend van már belőle, és úgy gondolod, ideje lenne megfizetni neki a sok bántásért. De nem jól gondolod.

Egyszer Péter, Jézus tanítványa ezt kérdezte az Úr Jézustól: „Uram, hányszor vétkezhet ellenem az én atyámfia úgy, hogy én megbocsássak neki? Még hétszer is?” Jézus így válaszolt: „Nem azt mondom neked, hogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is” (Mt 18,21–22). Az Úr Jézus azt akarta ezzel mondani, hogy újból és újból meg kell bocsátanunk, és nem kell számolgatnunk a minket ért bántásokat. Soha nem mondhatod, hogy te már túl sokat bocsátottál meg valakinek. Amikor az Úr Jézus iszonyú fájdalmak közepette, közel a halálhoz ott függött a kereszten, azért imádkozott, hogy Atyja bocsásson meg azoknak, akik keresztre feszítették Őt. Az Úr Jézus neked is megbocsátott. A kereszten a te bűneidért is magára vállalta a szörnyű halálbüntetést. Te az örök büntetést érdemelted volna. Amikor megmentett, megbocsátotta minden bűnödöt; irgalmas volt hozzád, és ma is az.

Amióta keresztyén lettél, sok bűnt követtél már el, hiszen bűnös természeted nem változott, de amikor megvallottad azokat, Isten kész volt megújítani a szövetséget veled. Ő már akkor megbocsátott, amikor megtértél, ezért Jézusért továbbra is igaznak lát. Ha erre gondolsz, könnyebb lesz irgalmasan bánnod másokkal. Ezért tudott Dávid is irgalmasan bánni Saullal, amikor megölhette volna most, a táborban.

Saul még mindig élt, és békésen aludt tovább.

KIM

Mutassunk rá a központi igazságra!

Két kezünket a szájunkhoz emelve kiáltjuk: „Abnér!”

Játsszuk el Abnér zavarát: pislogjunk, dörzsöljük a szemünket, rázzuk meg a fejünket, pattanjunk föl váratlanul, nézelődjünk riadtan minden irányba!

6-6 kép

Dávid felmutatja Saul lándzsáját és vizeskorsóját

Vigyünk sok érzelmet Saul szavaiba!

Dávid és Abisaj végre kijutottak az ellenség táborából. Egyetlen katona sem mozdult. Isten vigyázott az álmukra. A két férfi gyorsan fölkapaszkodott a táborral szemben magasodó hegyre. Amikor már biztonságban érezték magukat, Dávid lenézett, és elkiáltotta magát:

– Abnér, Abnér!

Hangja betöltötte az egész völgyet. Abnér fölpattant. A szíve a torkában dobogott a riadalomtól:

– Ki szólít?

– Miért nem őrizted a királyt? – kérdezte Dávid. – Valaki odament, hogy megölje, de te nem vigyáztál rá. Hol van a király lándzsája és vizeskorsója?

Abnér zavarodottan, álmosan nézett körül. Saul is felült már, mert tudni akarta, mi folyik ott.

A lándzsa és a vizeskorsó eltűnt. A király fölnézett, és meglátta, hogy a két tárgy ott van Dávid kezében. Tehát Dávid ott járt! Megölhette volna őt!

– A te hangodat hallom, Dávid? – kérdezte akkor.

– Igen, uram, király – hangzott a felelet. – Miért üldözöl engem továbbra is? Mit vétettem ellened?

Amint Saul Dávid szavait meghallotta, újra megértette, milyen nagy gonoszságot követett el.

– Nagyon ostobán viselkedtem – kiáltotta sírva. – Bűnt követtem el. Te pedig megkímélted az életemet. Soha többé nem bántalak.

– Itt van a lándzsád – mutatta föl Dávid a fegyvert. – Küldj valakit érte az embereid közül! Én irgalmas voltam hozzád. Legyen hozzám is irgalmas az Úr, és szabadítson meg ebből a nyomorúságból!

Isten meghallgatta Dávid imáját. Saul hazatért, és soha többé nem találkoztak. Dávid együtt maradt embereivel. Isten irgalommal fizet az irgalmasoknak. Ezt Jézus el is mondja a Bibliában: „Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek” (Mt 5,7).

6. jelenet

KIM

Ha te már tudod, hogy Isten milyen irgalmas volt hozzád, amikor Jézusért megbocsátotta minden bűnödöt, és igaznak fogadott el, légy irgalmas azokhoz, akik gyűlölnek, és fájdalmat okoznak neked. Mindig gondolj arra, hogy milyen kedvesen és irgalmasan bánik veled Isten. Kérd Őt, hogy segítsen irgalmasan bánnod másokkal.

KIN

Kivétel nélkül minden alkalommal mondjuk el a gyermekeknek, hogy most hihetnek az Úr Jézusban!

Talán te még olyan vagy, mint Saul. Lehetetlennek tartod, hogy irgalmas legyél másokhoz. Mindig azt akarod tenni, ami neked a legjobb. Ezért először Istent kell kérned, hogy mutassa meg neked az Ő nagy irgalmát. Bűnös vagy, és megérdemled Isten büntetését minden bűnödért. Isten azonban kész megbocsátani mindenkinek, aki az Ő irgalmáért és bűnbocsánatáért fordul

hozzá. Egy bűnös a Bibliában egyszer így imádkozott: „Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek!” (Lk 18,13). Isten az összes bűnét megbocsátotta, és igaz emberként térhetett haza. Megigazult Isten előtt, és ettől megváltozott az élete. Ma te is hazamehetsz igaz emberként, ha hittel elfogadod, hogy az Úr Jézus Krisztus helyetted halt meg, és érted támadt föl, ezért te már megmenekülhetsz a büntetéstől. Most rövid időre csendben leszünk. Kérheted Isten irgalmát. Elmondhatod neki, mit ismersz el önmagadról, mit hiszel az Úr Jézusról és Isten nagy irgalmasságáról.

Ismétlő kérdések

1. Nevezd meg a papok városát, ahová Dávid menekült. *(Nób.)*
2. Mit adott Ahimelek pap Dávidnak? *(Élelmet és Góliát kardját.)*
3. Ki csatlakozott Dávidhoz Adullám barlangjában? *(Családja és még 400 férfi.)*
4. Mit tett Dávid, mielőtt harcba indult a filiszteusok ellen, akik megtámadták Keílát? *(Imádkozott.)*
5. Ki talált rá Dávid búvóhelyére, és ki bátorította arra, hogy továbbra is bízson Istenben? *(Jónátán.)*
6. Mit tett Dávid Saullal a barlangban? *(Levágta köpenyének a csücskét.)*
7. Miért volt Dávid irgalmas Saulhoz? *(Mert Isten is irgalmas volt hozzá, amikor minden bűnét megbocsátotta.)*
8. Mit vett magához Dávid és Abisaj, amíg Saul és serege aludt? *(Saul lándzsáját és vizeskorsóját.)*
9. Mit akart tenni Abisaj Saullal? *(Meg akarta ölni.)*
10. Az Úr Jézus azt mondja tanítványainak, hogy bocsássonak meg annak, aki ellenünk vétkezik. Hányszor? *(Akár hetvenszer hétszer is.)*

Foglalkoztató feladatok

Kardot ránts! *(l. teljes szövegkönyv)*

Szeresd ellenségeidet! *(l. teljes szövegkönyv)*

„Szeresd ellenségeidet!” alátétek *(l. teljes szövegkönyv)*

Ismétlő játék

Céladobás

(l. CD)

Utazás a kör körül

(l. teljes szövegkönyv)

Mit tegyünk, ha egy gyermek lelkigondozói beszélgetésre jelentkezik?

Állítsunk össze előre gondolatébresztő kérdéseket, amelyek segítenek kideríteni azt, hogy mit értett meg a gyermek. Amennyire lehetséges, kerüdjük az eldöntendő (igen-nem) kérdéseket.

A lelkigondozói beszélgetés kulcskérdései:

Mit szeretnél most kérni az Úr Jézustól?

Kérted-e már valamikor az Úr Jézust erre?

Istenről:

Kicsoda Isten? (1Móz 1,1)

Mi a Biblia? (2Pt 1,21)

Milyen Isten? (Jer 31,3; Ézs 6,3)

A gyermek szükségéről:

Mi a bűn? Ki vétkezett? (Zsolt 51,6; Róm 3,23)

Hogyan bünteti meg Isten a bűnt? (Róm 6,23)

A bűnbocsánat útjáról:

Isten nagyon szeret téged, ezért eltervezte, miként kaphatsz bocsánatot a bűneidre. Miért küldte el Isten Jézust? (1Kor 15,3)

Miért csak egyedül Jézus halhatott meg a bűneidért?

Mit jelent ez az igevers neked? (A tanító válasszon egy meghívó igeverset: Jn 3,16; Jn 1,12; ApCsel 16,31; Róm 10,13; Jn 20,31.)

Az üdvösség elfogadásáról (előtte hívjuk föl a gyermek figyelmét a keresztyén élet nehézségeire – Isten megváltoztatja, Jézus az Úra akar lenni, környezetében esetleg meg nem értéssel, gúnyolódással szembesül):

Mikor szeretnéd befogadni az Úr Jézust Megváltódnak?

Most, vagy még szeretnél gondolkozni rajta? (Ha „most” szeretné, bátorítsuk, hogy imában mondja el Istennek: *a*) amit a bűneiről gondolsz; *b*) amit az Úr Jézusról hisz; *c*) amit Istenről most kapni szeretne.) Ha imádkozott, kérdezzük meg tőle: Mit tett most érted Jézus?

Az üdvbizonyosságról:

Honnan tudod? (Mutassuk meg újra a meghívó igeverset, és értelmesszük a gyermekkel.)

Hogyan vezessünk egy gyermeket Krisztushoz?

1. Először beszéljünk neki arról, hogy ISTEEN szeretne vele kapcsolatban lenni, mert SZERETI (Jer 31,3; Jn 3,16; 1Jn 4,9).

2. Mutassuk meg neki, hogy SZÜKSÉGE van a megváltásra, mert nem minden ember jut a mennyországba, hiszen ahhoz önmagában senki sem elég jó, és a bűn örökre elválaszt Istentől (Róm 3,23; Jel 21,27; Jn 8,21–24).

3. Mutassuk meg neki a megváltás ÚTJÁT. A megváltás ingyen ajándék, mert az Úr Jézus helyettünk ment a keresztre. Miután meghalt, eltették, de feltámadt a halálból (Jn 3,16, Ef 2,8; 1Kor 15,3–4).

4. Mondjuk el neki, hogy hit útján FOGADHATJA EL a megváltás ajándékát, vagyis Jézus Krisztust, akire mint személyes Megváltójára rábízhatja magát (Jn 1,12; Jel 3,20).

5. Isten Igéjéből erősítsük meg ÜDVBIZONYOSSÁGÁT (Jn 3,36; Jel 3,20; Zsid 13,5b).

6. Bátorítsuk BIZONYÁGTÉTELRE (Mt 10,32). Krisztusba vetett hitét megvallhatja nekünk, valamelyik segítőnknek, később a barátainak és akár egy gyülekezeti istentisztelet alkalmával is. Elmondhatjuk neki részletesebben is, hogyan növekedhet lelkileg (igeolvasás – 2Tim 3,15 –, bűnvallás – 1Jn 1,9 –, imádság – Zsolt 50,15 –, gyülekezetbe járás – ApCsel 2,42).